ئەى چاوو چەشنى بازى قەفەس ھەڭوەرى پەرت كوا بالە تىيۋەكانى نىگاى حوسنى دلبەرت؟

كيْشى برگەيى – پەنجە

ئهم جۆره كیشه بهتهنیا پشت بهژماره ی برگهی لهته دیّ و شویّنی وهستانی پیّیه كان دهبهستیّ. ئهمهش له تایبه تییه تی زمانی كوردییه و هدلّقولاوه و كیّشی پهسهنی شیعری كوردییه: «له گورانییه كانی فوّلكلوّریدا به كار هاتووه و ژماره یه كی زوّر له شاعیرانی ناوچهی ههورامان، شیعره كانی خوّیان لهسهر ئهم كیّشه داناوه». (۱) واته ئهم جوّره كیّشه له كوردیدا پهسهنه و ههر له كوّنه وه هموو گوّرانی و سروود و شیعری میللی و بهیتی پی نووسراوه ته وه نزیكهی ههر ههموو شاعیرانی زاری گوّرانیش به كاریان هیّناوه و، له بزووتنه وهی نویّكردنه وهی شیعری كوردی له بیسته كانی سه دهی بیسته مدا شاعیران ورده ورده وازیان له كیّشی عهرووزی هیّناوه و گهراونه ته وه سهر نهم جوّره كیّشه.

دکتور مارف خهزنه داریش لهم باره یه وه پای وایه که: (نیّوان ههر دوو جهنگ ماوهی داهاتنی شیعری تازهی کوردی، واته قوّناغی پوّمانتیکی بوو، لهم سهرده مه دا ئهم پیّهوه له پوخسار و ناوه پوّکدا خوّی گرت و به تاقی کردنه و هیی سهرکه و تو تیّهدی). (٥)

(١) كمال معروف، الحركة التجديدية في الشعر الكردي الحديث ٩١٤ - ٩٦٥، ستوكهولم، مطبعة (ازاد)، ١٩٩٢، ص ٢٨٣ - ٢٨٤.

(۲) د. عیزهدین مسته فا رهسول، شیعری تازهی کوردی، گوّقاری روّشنبیری نویّ، ژماره (۱۰۵)، ۱۹۸۵، ل ۱۹۵۰.

(٣) عەبدولرەزاق بىمار، دانىشتنىكى لەگەل گۆراندا، گۆڤارى بەيان، ژمارە (٢)، ١٩٧١، ل ٣.

(٤) حدمه حدمه نهمین قادر (کاکهی فهلاح)، کاروانی شیعری نویّی کوردی، بهرگی یهکهم، چاپخانهی کوّپی زانیاری کورد، بهغدا، ۱۹۷۸، ل.۳۰

(٥) د. مارف خەزنەدار، لە بابەت مىترووى ئەدەبى كوردىيەوە، چاپخانەى المؤسسة العراقىة للدعاية والطباعة، بەغدا، ١٩٨٤، ل ٢٩ - ١٣٠.

گوقاری هاوار، که یهکهم ژمارهی له (۱۵)ی گولانی (۱۹۳۲) دهرچووه، روّلی خوّی له تازه کردنهوهی شیعری کوردیدا ههبووه، لهم بارهیهوه د. عیزهدین مستهفا رهسول ده لّی: «زوّر به لّگه له هاواردا دهبینین که یه کیّتی راپه رینی تازه کردنهوهی شیعری زمانی کوردی ئهو سهردهمه دهسه لمیّنی و ئهوه دهرده خهن که نووسه ران و شاعیرانی کورد ئاگاداری یه کتر بوون و به شیّکی گهوره ی چالاکییان لهسهر لایه ره کانی هاوار ده نگی داوه ته وه» . (۱)

لایهنیّکی تازه کردنهوهی شیعری کوردی لهم سهردهمهدا گهرانهوهی شاعیران بوو بوّ به کارهیّنانی کیّشی برگهیی - پهنجه، که ژمارهیه کی زوّر له شاعیرانی هاوار ئهم کیّشه خوّمالّییهیان له شیعره کاندا به کارهیّناوه. گرنگترین کیّشی پهنجهی خوّمالّی گوّفاری هاوار ئهمانهن:

۱ – کیشی حدوت برگدیی: (۲ + ۳)

ههر لهته دیّریّک له حهوت برگه پیّکدیّ. بو نموونه قهدری جان له (ژ ۱، ل ۵)دا، له شیعری (هاوار همه گازی ل دویه) ئهم کینشهی به کارهیّناوه:

ژین چ قیساس دهلاله دنیش باث و بران دا دل ههیه کیسو نهناله بهر برینین رمسان دا

ئەم شىعرانەش بەھەمان كۆش نووسراون:

- ئوسمان سەبرى، شيعرى (بەردىللك)، (ژ ٢، ل ١٠).
- د. کامهران عالی بهدرخان، شیعری (ئالا کوردان)، (ژ ۸، ل ۷).
- جهگهرخوین، شیعری (سهر خوه بوونا مریشکان)، (ژ ۲۰، ل ۱۲).

نزیکهی سی شیعر له هاواردا بهم کیشه نووسراون لهلایهن شاعیرانی وهکو: قهدری جان و جهلادهت بهدرخان و ئوسمان سهبری و د. کامهران عالی بهدرخان و لاوی فندی و جهگهرخوین و عهبدول پهحمان فهوزی و حهبه شئیسماعیل و سوبحی دیاربهکری...

۲ – کیشی ههشت برگهیی: (٤ + ٤)

ئهم کیشه له کیشه کونهکانی کوردییه. محهمه موکری لای وایه ئهم کیشه لهگهڵ کیشی ده برگهیی له کهلهپووری کوردیدا زور باو بوون. (۲)

ئهم كيشه له لايهن چهند شاعيريكهوه له گوڤارى هاواردا بهكارهاتووه. سليمان بهدرخان له شيعرى

⁽۱) د. عیزهدین مستهفا رِهسول، ئهدبیاتی نویّی کوردی، چاپخانهی خویّندنی بالا، همولیّر، ۱۹۹۰، ل ۶۸.

⁽۲) د. محهمه د موکری، گزرانی یا ترانههای کوردی، وهرگیّرِان و پیّشهکی د. شوکریه رمسول، ههولیّر، چاپخانهی رِدِّشنبیری، ۱۹۹۹، ل ۲۹.

(ئاخ کوردستان)، که له سالّی (۱۹۱۱) نووسیویه تی و له (ژ ۱۰، ل ۲)دا بلاوبوّته وه. ئهم کینشه ی به کارهیناوه:

روومــه تا وي ههر حـال نينه

جگه لهوه ئهم شيعرانهش له هاواردا هاتوون و لهسهر ئهم كيشهن:

- لاوێ فندی، شیعری (هشیار نامه)، (ژ ۸، ل ۳).
- مستهفا ئهحمهد بوتی، شیعری (مارشا کوردی)، (ژ ۹، ل ۷).
- ئیسماعیل حهبهش، شیعری (ناله نالا دل)، (ژ ۱۲، ل ٦).

له گــزشاری هاواردا (۱۷) شــيـعــر لهســهر كــنــشی ههشت برگــهیی نووســراون كــه له لايهن ئهم شاعــيــرانه:لاوی فندی، مستــهفا ئهحـمهد بوتی، سليّـمان بهدرخان، د. كامهران عالی بهدرخان، عهبدولرهحمان فهوزی، ئيسماعيل حهبهش، قهدری جان، ئيبراهيم مهلا، جهگهرخوين، ئوسمان سهبری، سالح بامهرنی.

٣- كێشى دە برگەيى: (٥ + ٥)

ئهم کیّشه، کیّشیّکی فوّلکلوّری کوردی کوّنه: «گوّران به کیّشی میللی شیعری کوردی دا دهنیّ». (۱) ئهم کیّشه به راده یه کی زوّر له شیعری فوّلکلوّری کوردی به کارها تووه و: «زوّربه ی چیروّکه کانی دلّداری، قارهمانی، لهسهر شیّوه ی به یت به کیّشی (ده) هیجایی کیّشراون». (۲)

ژمارهیه کی زور له شاعیرانی گوقاری هاوار له شیعره کانیاندا پهیچهوی ئهم کینشه یان کردووه، بو نمونه: د. کامهران عالی به درخان که له (ژ ۱، ل ٦) دا شیعری (خاتر خوه زیا مهمی)ی لهسهر ئهم کینشه داناوه،

مهمتی گوت، دی که رهم که نهزیهنی توو دیکا منی تو نهبایی وه ک دوو

ئهم شاعيرانهش ههمان كيشيان له هاواردا بهكارهيناوه:

- جهگهرخوین، شیعری (پهسنا دیرکنی)، (ژ ۵، ل ۷).
 - قەدرى جان، شيعرى (بەرديلك)، (ژ ٦، ل ٢).
- مەلا عەلى، شىعرى (گول بانەكێ ھىشارىێ)، (ژ ٦، ل ٤).

له سهراپای گوّقاری هاواردا (۲۰) شیعر بهم کیّشه له لایهن نهم شاعیرانهوه نووسراون: د. کامهران

عالى بەدرخان، جەگەرخوين، قەدرى جان، مەلا عەلى، پيرۆت، گۆران، عەبدول پەحمان فەوزى، ھێمن، ع. حەسەن، م...، ئوسمان سەبرى، رەمۆيى قەنجۆ، پيرەمێرد، ب. فەرەيدون، بەنگىنە، مەلا ئەنوەر، أ. شێركۆ.

٤ – كێشى يازدە برگەيى: (٤ + ٤ + ٣)

ئه م جوّره کینشه وه که دیاره دوو وهستانی تیدایه. دوای چوارهم و دوای ههشته م برگه. شاعیرانی گوّقاری هاوار چهند نموونهیه کی شیعریان بهم کیشه نووسیوه.

جهگهرخوین، له (ژ ٦، ل ٤)دا، شیعری (ژ بونا هاوارێ)ی بلاوکردوٚتهوه که لهسهر ئهم کیشهیه:

هەزار جارى پىرۆز بىن ئەڤ ھەوار

ئەم شاعيرانەش ئەم كۆشەيان بەكارھيناوە:

- قەدرى جان، شيعرى (تابوتا بخوين)، (ژ ۱۱، ل ٦).
- ههره كۆڵ ئازىزان، شىعرى (بيرىيا بۆتان)، (ژ ۲٥، ل ۲).
 - ٥ كێشىي دوازده برگەيى: (٤ + ٤ + ٤)

ههر نیـوه دیریخک له سنی پنی پیکدی، واته دوو وهستانی تیدایه، دوای برگهی چوارهم و دوای برگهی ههشته م. جهگهرخوین شیعری (پهندنامه)ی بهم کیشه نووسیوه و له (ژ ۵۲ ، ل ٤)دا بلاوی کردوتهوه:

هنگی گــهریام ئهزل دنی من قـه نهدی

کهس مسلی مه بن یار و برا دوست و خوهدی

٦- كێشى چواردە برگەيى: (٤ + ٣ +٤ + ٣)

ئهم كيشه بريتييه له چوارده برگه له ههر نيوه ديريّک. (وهستان له ناوه راست دايه ۷ + ۷). (۱)

واته نیوه دیرهکه سن وهستانی تیدایه، دوای برگهی چوارهم و دوای برگهی حهوتهم و دوای برگهی یازدهم. پاندهم. چهند شیعریکی گوتاری هاوار بهم کیشه نووسراون: خدوّک (که نازناوی حوسیّن حوزنی موکریانی)یه شیعری (ههی وهتهن)ی بهم کیشه نووسیوه و له (ژ ۱۰، ل ٤)دا بالاوی کردوّتهوه:

له خهوی غه فله ت هه لسته که دهمیزکی ته نگه

چەرخى كــهچړەو بەشــەړ و شـــۆړ و رق و نەى رەنـگە

- قەدرى جان، شيعرى (دادێ)، (ژ ١٤، ل٣)
- مستهفا ئهحمهد بوتی، شیعری (کاننی ئاخا کوردان)، (ژ ۱۹ ، ل ۲).
- شایهنی باسه شیعرهکهی مستهفا ئه حمه د بوتی موسته زاده، واته دوای هه ر له تیک تیکه یه کی (۷) برگه یی بو زیاد کراوه.

⁽١) د. معروف خهزنهدار، كيش و قافيه له شيعرى كورديدا، ل ٤٥.

⁽١) عيزهدين مستهفا رەسوول، رۆشنېيرى نوێ، ژ، (١٠٥)، ل ٣٦.

⁽۲) معروف خەزنەدار، كيش و قافيه له شيعرى كورديدا، ل ٤٥.

- مستهفا ئهحمهد بوتی، شیعری (کوردستانا بی دبستان)، (ژ ۱۷، ل ۳)، ئهم شیعرهش وهکو: ئهوهی پیتسوو لهسهر شیّوهی موستهزاد ریّکخراوه.

كيشى ئازاد

پیّویسته له باسی کیّشی شیعره کانی (هاوار) دا ناماژه به وه بدهین که چهند نموونه یه کی شیعری نازاد له گـرِقـاره کـه دا به رچاو ده کـه ون. بر نموونه: له (ژ ٦، ل ٣) دا. برّزان شاهین شیعری (هاواره)ی بلاو کردوّته وه که شیعریّکی نازاده.

هاواره كوړي من هاواره

تو خەو مەكە

گەرەكە كو سندووف و مەربەند

تو زەمت مەكە

گوليين كهچين كوردان

د دەستين رۆمان دا

هاوار دكه

تو خەو مەكە لاوى من ھا وەرە

تو خەو مەكە

د. كامهران عالى بهدرخانيش له (ژ ۸، ل ۳)دا شيعرى (سترانا دلان)ى لهسهر كينشى ئازاد نووسيوه.

سەروا:

هدر کاتی باسی په گدزه کانی شیعر بکری نابی سدروا پشت گوی بخری، چونکه: «سدروا موسیقای شیعر زیاد ده کات، لهبدر ئهوه خوشیی شیعره که زیاتر دهبیت». (۱) له میژووی لیکوالینهوهی سدروای شیعردا، پیناسهی جیا ، له پوانگهی جوراوجورهوه بو سدروا کراوه. بهپیی پیبازی خهلیلی کوپی ئه حمدی فهراهیدی: «سدروا له پیتی کوتایی دیرهوه تا یه کهم پیتی بزواوی پیش دوو پیتی وستاوه» (۲) به لای ههندیکی ترهوه: «سهروا بهشی دووهمه له دیره شیعر به تهواوه تی». (۳) که چی به لای ئه خفه شدوه سدروا: «وشه ی کوتایی دیره». (۱۵) همندیکی تر بو نهوه ده چن که: «سهروا همهمووی

- (١) احمد امين، النقد الادبي، ط ٤، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٦٧، ص ١٠٧.
- (٢) احمد محمد الشيخ، دراسات في علم العروض والقافية، دار الجماهيرية للنشر والتوزيع والاعلان، ١٩٨٨، ص ٢١٥.
 - (٣) احمد محمد الشيخ، دراسات في علم العروض والقافية، ص ٢١٦.
 - (٤) د. صفاء خلوصي، فن التقطيع الشعري والقافية، ص ٢١٣.

دیره شیعره». (۱) گرنگی سهروا بو ئیقاع و ئاوازی شیعر له ههموو زمانه کاندا وه کو: یه ک نییه: «له ههندی زماندا سهروا نییه وه کو: زمانی گریکی). (۲) له ههندی زمانی تردا ههر پیریستیه کی پیویست بووه وه کو: زمانی عهره بی. به لام له کوردیدا: ههر له کونهوه پهیپهوی سهروا کراوه، چ له شیعری فولکلوری و بهیتی میللی و سروود و داستانه کاندا بی و چ له شیعری بهرزی شاعیران. ئهو شیعرانه ی له گوقاری هاواردا بالاوکراونه ته و پهیپهوی سهروای جوّراو جوّریان کردووه. له خواره وه ش دابه شبوونی سهروا له و شیعرانه دا باس ده کهین:

۱– سەروای ستوونی– (پەكێتی سەروا):

مهبهست ئهوهیه له یهکهم دیّپهوه تا کوّتایی پهیپهوی یهک سهروا بکرێ: «ئهم سهروایه له قهسیده و غهزهل و قیتعه بهکار دیّت» (۳) ئهم جوّره سهروایه له ههندێ شیعرهکانی گوّقاری هاواردا بهکارهاتووه، وهکو: (ئاغایی میّردینیّ)(*) که شیعری (وهلات)ی له (ژ ۱۹، ل ۲)دا بلاوکردوّتهوه. شیعرهکهش لهسهر ئهم جوّره سهروایهیه و سهرهتاکهی نهمهیه:

ئەو چىايىن بلند ئاقىين دسار پارىزىن (**) رەنگىن ئەو دەشتىن برەز، گوندىن ب پەز، باژىرىن زەنگىن

سهروای ئهم شیعره (ین)ه، ههموو وشهی دیرهکانی تریش ههر بهم سهروایه کوتایییان هاتووه، وشهکان ئهمانهن: (نارین، دین، زین...).

له گۆڤارى هاوار (٣١) شيعر بهيهكێتى سهروا نووسراون، ئهمانه نموونهى ههندێكيانن:

- حاجى قادرى كۆيى، شيعرى (ئەي كوردىنە وشيار بېن)، (ژ٤، ل٥).
- عەبدولخالق ئەسىرى كەركوكى، شىعرى (ولاتى كوردان)، (ۋ ٥، ل ٣).
 - فایق بیّکهس، شیعری (کوردهواری) (ژ ٦، ل ٤).

۲– مەسنەوى:

ئهم زاراوهیه بو شیعریک به کاردیت که دیره کانی ههریه که دوو له تهی هاوسه روا بن و سهرواکه له دیریکه وه بو دیریکی تر بگوری: «ده شبی شاعیر چه ند دیریک به ههمان سه روا بینی، به لام ئهمه لزوم ما

⁽١) احمد محمد الشيخ، دراسات في علم العروض والقافية، ص ٢١٦.

⁽٢) د. محمد غنيمي هلال، النقد الادبي الحديث، دار العودة، بيروت، ١٩٧٣، ص ٤٦٨.

⁽٣) د. اسعاد عبدالهادي قنديل، فنون الشعر الفارسي، مكتب الشريف وسعيد رافت للطباعة و النشر والتوزيع، ١٩٧٥، ص ٢٢٩.

^(*) حوسیّن حهبهش له کتیّبهکهیدا (ړاپه رینا چاندا کوردی (گوٚڤارا هاوارێ)دا له لاپه ره (۱۱۳) ئاماژه بوّ ئهوه دهکات که ناوی دروستی ئهم شاعیره (ئهحمه د میّردینیه).

^(**) پاريز = گولزار (حديقة الزهور)

لا یولزهمه له مهسنهویدا». (د. محهمه نوره دین عهبدولمنعم) لهباره ی نهم جوّره سهروایه ده لمّی: «مهسنهوی ره گفره شیعریّکی باوه له زمانی فارسیدا. شاعیرانی فارس ههولّیان داوه بهم جوّره سهروایه خوّیان له کوّتی یه کیّتی سهروا رزگار بکهن». (۱) نهم جوّره سهروایه به ریّژه یه کی یه کیجار زوّر له شیعره کانی گوّفاری هاواردا به کارها تووه، که ده گاته نزیکه ی (٤٠٪)ی ههموو شیعره کان... د. کامه ران عالی به درخان له شیعری (خاتر خوه زی یا مهمیّ) له (ژ ۱، ل ۱)دا ده لیّی:

نموونهی تری مهسنهوی وهکو:

- جهگهرخوین، شیعری (پهسنا دیرکێ)، (ژ ۵، ل ۷).
- نهوزاد، (*) شیعری (دهست ژی بوون)، (ژ ۱۹، ل ٤).

۳- استسسته:

ئهم جۆره سهروایه له شیعرهکانی (هاوار)دا زوّر بهرچاو دهکهویّت، د. عهزیز گهردی لهبارهی ئهم سهروایه دهلّی: «سیّیینه بریتییه له پارچهیه کی بچووک، له سیّ لهته دیّپ پیّکدیّ، دهکهویّته قالبه سهروای جوّراو جوّرهوه. سیّیینه دهشیّ به تهنیا بیّ و مانای سهربه خوّی هه بیّ و دهشیّ له هوّنراوه یه کی پارچه دار بیّ، پارچه کانی یه کسان بن (ههموو سیّیینه بن) یان جیا بن». (۲)

ههرچهنده باسی سیّیینه، زوّر کهم له لیّکوّلینهوه ئهدهبییهکانی کوردیدا هاتووه، به لاّم لهگهلّ ئهوهشدا سیّیینه له شیعری میللی و فوّلکلوّریدا زوّر هاتووه و شاعیرانیش ئاوریان لیّداوه تهوه. بوّ نموونه جهگهرخوین شیعری (زار و دلبن)ی(*) (ژ ۱۳، ل ۵)ی هاواری بهم جوّره سهروایه نووسیوه.

- (١) د. محمد نورالدين عبدالمنعم، دراسات في الشعر الفارسي في القرن الخامس الهجري، دار الثقافة للطباعة والنشر القاهرة، ١٩٧٦، ص ٢٤٧.
- (*) گزفاری (پهلین)، که گزفاریّکی ئهدهبییه و له ئهستهنبوّل دهرده چی، له ژماره (۷)، ل (۱۰٤)دا ئاماژه بوّ ئهوه ده کا که نهوزاد نازناوی قهدری جانی شاعیره. ئهوه ی جیّی سه رنجه ئهو شیعرانهی بهم نازناوه نووسراون له هی قهدری جان ده چن، ههروه ها شیعری (دیّریّک)، که له ژماره (۲٤)ی هاو اردا به و نازناوه بالاوبوّته وه ئهم رایه زیاتر ده چه سینیّت، چونکه: (دیّریّک) ناوی گوندی قهدری جانه.
 - (۲) د. عەزىز گەردى، سەروا، ل ۱۹۸.
- (*) ئەم شىيىعىرە لە دىوانى (يەكان)دا (ل ١٢٥)، لە ژېر ناوى (كوما مىللەتان) لەگەل چەند گۆرانىيىدەك بالاوكراوەتەوە.

به لام عهبدول وحمان فهوزی له شیعری (کولا دل) (ژ ۱۳، ل ٦) دا سیّیینهی به جوّره دابه شبوونیّکی تری سهرواوه نووسیوه و ده لیّ:

دلتی من تیره، تیر دهرد و برین.....ب میرژه دهرکه تم ژ وه لاتی خوه دور....ب دلتی من ههری ته شکوله بخوین.........

سهرواي لهتي يهكهم و سينيهم وهكو: يهكن سهرواي لهتي دووهم جيايه.

جهلادهت عالی بهدرخان له شیعری (داوهته)دا که له (ژ ۸، ل ۳)دا بلاوبوّتهوه، جوّره دابهشبوونیّکی تری سهروای سیّیینهی بهکارهیّناوه و دهلّی:

له ههموو سینیینه کاندا لهتی یه کهم و دووهم ههمان سهروایان ههیه، که له سینیینه یه کهوه بو سینیینه یه که وه بو سینینه یه که شده.

٤- جوارين:

چوارین هونهریّکی شیعرییه: «چوار لهتییه و کیّش و سهروای تایبه تی خوّی ههیه، پارچهیه کی تهنیایه و مهههستیّکی تایبه تی دهرده بریّ، زوّر جاریش پارچهیه که له هوّنراوه یه کی دوور و دریّر که بهسه ر چوارینه دا دابه ش بووه، ههر چوارینه یه کی بیریّکی بچووک ده گهیه نیّ، له چوارچیّوه ی گشتی و سهره کی همموو هوّنراوه که». (۱) سهرچاوه کان نهم هونه ره بوّ فارسه کان ده گهریّننه وه و لهو بروایه دان که سهره تا له شیعری فارسییه و دهستی پیّکردووه (۲) کیّشی چوارین: «له ههموو کیّشه باوه کانی شیعری عهره بیدا جیایه، فارسه کان بیست و چوار لقه کیّشیان له به حری هه زه ج ده رهیّناوه و زیحاف و عیلله ی وایان تیّدا

⁽۱) د. عەزىز گەردى، سەروا، ل ۲۰٤.

⁽۲) دەربارەي ئەم بابەتە بروانە:

١- د. صفاء خلوصي، فن التقطيع الشعري والقافية، ص ٢١٩.

٢- د. محمد نورالدين عبدالمنعم، دراسات في الشعر الفارسي... ص ٢٣٥.

٣- د. اسعاد عبدالهادي قنديل، فنون الشعر الفارسي، ص ١٦٧.

به کارهیّناوه، که له شیعری عهرهبیدا نین». (۱) ههر چوارینهیه ک لهسهر کیّشیّکی تر بیّ، جگه لهم بیست و چوار قالبه (پیّی دهگوتری دوو بهیت). (۲)

چوارین، ههر له سهردهمی بابا تاهیری عوریانه وه له ئهده بی کوردیدا به کارها تووه و به چهند جوّر و قالبی جیا جیا ها تووه. چوارین له گوّقاری هاواردا به ریّژه یه کی زوّر ها تووه و قالبی جوّر اوجوّری ههیه، که ئهمانه گرنگترینیانن:

- مستهفا ئەحمەد بۆتى لە شيعرى (شەھىدى گەورە)، (ژ ۱۱، ل ٥)، جۆرە چوارىنەيەكى نووسىيوە، كە ھەر چوار لەتيان يەك سەروايان ھەيە.

د. کامهران بهدرخان، له شیعری (گولتی)دا که له (ژ ۱۳، ل ۲)ی هاواردا بلاوبوتهوه، جوره دابه شیوونی کی تری سهروای چوارینی به کارهیناوه. له تمی یه کهم و دووهم و چوارهم هاوسه روان و له تمی سیّیهم سهروای جیا و سهربه خوّیه:

نه کـــانی نه رووباره......... دنی ئیّـــڤـار و سـاره......... رویّی گـولّی ئهز کـوشــتم.....ب ئهرد ئهڤـــرازه و خـــواره.........

قهدری جان له شیعری (جهگهرخوین) که له (ژ ۱۲، ل ۲)دا، بلاوکراوهتهوه، جوّره سهروابهندییه کی تری چوارینی به کارهیّناوه، که ههر سیّ له تی پیّشهوه ی وه کو: یه ک وان و سهروای له تی چواره میان جیایه، نه و سهروای له تی چوارهمینه له ههموو چوارینه کاندا وه کو: یه ک وایه:

جهگهرخوین له شیعری (ژ بو هاوارێ)، که له (ژ ٦، ل ٤)دا بالاوبوّتهوه، شیّوهیهکی تری سهروابهندی

(*) (تەوش) = بىي ھوودە، (عبث، ھراء)

چوارینی به کارهینناوه و لهم چوارینه دا سهروای له تی یه کهم و له تی دووهم جیان، سهروای سیّیهم و چوارهم و دووهم و دووه و دورد یه ک وان:

د. كامهران بهدرخان له شيعرى (برين)دا (ژ ۷، ل ۳)، شيدوه هكى ترى سهرواسازى چوارينى بهكارهيناوه، چوارينه كهش وهكو: دوو ديرى مهسنه وى وايه:

دیسان ههره کوّل ئازیزان له شیعری (ئالتی کوردان)دا، له (ژ ۵، ل ٤)دا شیّوه یه کی تری سهروای چوارینی به کارهیّناوه، که سهروای له تی یه کهم و چوارهم وه کو: یه کن و سهروای له تی دووهم و سیّیه میش جیا و سهربه خوّن:

ئالتى كىسوردان دناڤ روك....... چ بەدەو و ب ھەيبىسەت.....ب ب چار رەنگى، رەنگىن تە......ج چ دەلال و چ خىسوەشكوك...............

٥- سنندسنه:

پارچهیه کی کورته و له (٥) لهت پیکدی، که به دابه شبوونی جیاوازی سه روا و کیشی سه رواوه ده نووسری. وا ده بی سه ربه خو بی و وا ده بی پارچهیه ک بی له شیعریکی دوور و دریژ، که به سه رپارچه یه پینج له تیدا دابه ش ده بن.

د. مارف خهزنهدار لهبارهی ئهم هونهرهوه ده لیّ: «هونهریّکی شیعری باو و بالاوه له ئهده بی کلاسیکی نه ته وه موسله مانه کان دا. (۱) د. عهزیز گهردی باسی چهندین جوّری ئهم هونه رهی کردووه له ئهده بی گهلانی تردا و ده لیّ: «پارچهی پینجینه، جا ههر جوّریّک بیّ، زوّر قالبی جیا جیای ههیه». (۲) پینجینه

⁽١) د. اسعاد عبدالهادي قنديل، فنون الشعر الفارسي، ص ١٦٧، ١٦٨.

⁽٢) د. محمد نورالدين عبدالمنعم، دراسات في الشعر الفارسي حتى القرن الخامس الهجري. ص ٢٣٧.

⁽١) د. مارف خەزنەدار، لە بابەت مېزووى ئەدەبىي كوردىيەوە، ل ١٨٤.

⁽۲) د. عدزیز گدردی، سدروا، ل ۲۱۹.

۲- شەشىنە:

پارچهیه که له شهش لهت پیّکدی و بهشیّوه ی جوّر اوجوّر سهرواکه ی دابهش دهبی، «شهشینه له نهده بی روّژهه لاّت و روّژناوا به کارها تووه» . (۱) له گوّقاری هاواردا چهند قالبیّکی جیاوازی شهشینه بهرچاو دهکهون.

سلیّمان بهدرخان (*) قالّبیّکی شهشینهی له شیعری (ئاخ کوردستان) (ژ ۱۰ ، ل ۲) به کارهیّناوه ، . شایانی باسه لهم ژماره یهدا ئاماژه بهوه کراوه ، که شیعره که سالّی (۱۹۱۱) نووسراوه . ئهگهر ئهم میژووه بو دانانی شیعره که راست بیّ ، ئهمه ده بی بهههنگاویّکی تازه له شیعری کوردیدا چونکه د. عهزیز گهردی ده لیّن: «له ریّی تورکیشهوه شیّخ نووری و گوران و پیرهمیّرد له بیستهکانی نهم سهده یه (مهبهست سهده ی بیستهمه) بهدواوه و له رهوتی نوی کردنهوه ی شیعری کوردی و قوولکردنهوه ی لایهنی شکلّی ، وهریان گرتووه و سهروای شیعری کوردییان پی دهولهمهند و بههیّز کردووه » (۲۱)

سليّمان بهدرخان له شيعرهكهيدا دهلّي:

ئهم شهشینه یه لهسه ر شیّوه ی ته رجیع به ند نووسراوه ، دوو له تی دوایی له ههموو پارچه کان وه کو: خوّی دووباره ده بیّ ته وه می ته رجیع به ند به ریژه یه کی زوّر له گوقاری هاواردا ها تووه ، هم ر بو نمونه: شیعری (بوهار) ، (ژ ۱ ، ل ٤) . شیعری (ثه ز بشورم) ، (ژ ۲ ، ل ۷) . شیعری (ب یه ک بن) ، (ژ ۲ ، ل ۷) . ل ۷) . ل ۷) .

بهچهند قالب و جوّره دابهشبوونیّکی سهروا له شیعرهکانی گوّقاری هاواردا بهکارهاتووه. ئهمهش چهند نموونهیهکن:

سالح بامه رنی، (۱) له شیعری (هیشی یا مه) که له (ژ ۳۹، ل ٤) دا بالاو کردوزته وه، ئهم هونه رهی پهیره و کردووه:

ليّرهدا همر چوار لهتي يهكهم هاوسهروان، لهتي پيّنجهم جيان و له ههموو پارچهكاندا يهكه. ئهم شيعرانهش بههممان دابهشبووني سهروا نووسراون:

خدوک، (۲) له شیعری (هدی وهتهن) (ژ ۱۰، ل ٤).

لاویکی کورد - عدونی، شیعری (بۆ خاوەنی هاوار)، (ژ ۲۲، ل ۳).

م. مهعسومی حامدی، شیعری (ژینا میللهت)، (ژ ۳۰، ل ۱٤).

د. کامهران بهدرخان له (ژ ۱۲، ل ۳)دا شیعری (ههیڤ و ستیّر)ی بلاّوکردوّتهوه، که قالبیّکی تری پیّنجینهی تیدا بهکارهیّناوه. لهم پیّنجینهدا سهروای ههر سیّ لهتی پیّشهوه وهکو: یهک وان و دوو لهتی دواوهش وهکو: مهسنهوی وان و له کوّتایی ههموو پیّنجینهکاندا دووباره دهبنهوه:

(۲) خدوّک: نازناوی حوسیّن حوزنی موکریانییه. بوّ دلّنیابوون بروانه:

آ- كريم شارهزا، حوزني موكرياني ميٽژوونووس، گۆڤاري ئۆتۆنۆمي، ژماره (٦٢)، ل ٥٨.

ب- عومهر ئيبراهيم عهزيز، يادي ميرژوونووس حوزني موكرياني، گوّڤاري بهيان، ژماره (١٣٥)، ل ٢١.

ج- رووناکی، یهکهمین گزڤاری کوردیی شاری ههولێر، ئاماده کردن و پێشهکی: د. کوردستان موکریانی، چ ۱، چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ههولێر، ۲۰۰۱، ل ۲۱.

⁽۱) دیاره له سهردهمی گوقاری هاواردا سهیدا سالاح یوسفی بهوناوه بهرههمی بلاوکردو تهوه، چونکه نهو بهرههمانهی له رزیر نهم ناوه دا له هاوار بلاوکراونه تهوه له دیوانی سهیدا سالاح یوسفیدا هاتوون. شایهنی باسه سهیدا سالاح یوسفی له سالای ۱۹۱۸، له گوندی بامهرنی له دایک بووه و له روزی (۲۵)ی حوزهیرانی ۱۹۸۱ بهزه رفیدکی مینریژ شههید کرا.

⁽۱) د. عهزيز گهردي، سهروا، ل ۲۳۵.

^(*) سلیّمان بهدرخان کورِی خالید بهدرخانه، سالّی ۱۸۹۰ له (حاصبیا) له باشووری لوبنان له دایک بووه. سالّی ۱۹۱۲ بهدهستی سهربازیّکی تورک کوژراوه، بوّ زانیاری زیاتر بړوانه:

مالمیسانژ، البدرخانیون فی جزیره بوتان، ترجمه دلاور الزنگی و گولبهار بهدرخان، مطبعة (ادمیرال)، بیروت، ۱۹۹۸، ص ۱۷۳.

⁽۲) د. عهزیز گهردی، سهروا، (ل ۲۳۵ – ۲۳۲).

٧- موودششهح:

د. محهمه د مه هدی ئه لبه سیر به م جوّره پیّناسه ی مووه ششه ح ده کات و روونی ده کاته وه: «جوّریّکه له ئاخاوتنی کیّشدار، به پیّی حه ز و توانای شاعیر کیّشه کانی زوّر ده بن و سه رواکانی هه مه ره نگن». (۳) مووه ششه ح گهیشتوّته ناو ئه ده بی کوردی و زوّر شاعیر به هره ی خوّیان تیّدا تاقی کردوّته وه. له ناو شیعره کانی گوّقاری هاواریشدا نموونه ی هه یه. شاعیریّک به ناوی (لاویّکی کوردی) شیعری (ئه ی فه جر)ی له سه رشیّوه ی مووه ششه ح نووسیوه و له (ژ ۷، ل ۷)دا بلاوی کردوّته وه.

ئەي فەجىرى جىوان، فەجىرى ئەمىەلمان

ئاسمان رووناک که رؤشن که ولاتمان

لابه تاریکی لهسه رباغ و چیامان مدتله

راپهرينه له خهو روحدار و ولاتمان

بلتى بەسيە نووسان

بلني بهسيه سستى دهور

بلّێ بەسيە پەستى

ئيتر ئينتيباه قوفل

ههروهها جهگهرخوین له (ژ ۲۹، ل ۹)دا شیعریّکی نووسیوه، بهناوی (ئالا رهنگین) که لهسهر جوّریّکی مووهشهحه:

ئالا رەنگىن پىرۆز بى خوەش

تههل دگرم دچم ب مهش معتلهع

تول سەر ملين خورتين جوان

دناڤ تەدە يەك رۆژەك گەش

ئالا سنی رەنگی تو ب ناڤ و دەنگی تو نیشانا جەنگی تو

ئەى خورتىن كوردان سلاقىي لى بكەن قو**فل**

مانی شیعر:

زمان وهكو: زيندهوهريكي ييشكهوتوو، له گوران و بهرهو ييشهوه چوون دايه. مروّڤ بهزمان له گیاندارانی تر جیا دهکریته و و بهزمان بیر و ههست و نهستی خوی به وانی تر دهگهیهنی و پیداویست یه کانی ژبانی روزانهی خوی پی مهیسه ر دهکات و شارهزایی و کهلهپووری ژبریی له نهوهیهکهوه بو نهوهیهکی تر، بههوی زمان دهپاریزی و دهگوازیتهوه. زمان ئامرازی دهربرینی ههست و بیری مرۆڤە... كەرەستەي سەرەكى ئەدەبە، بۆيە نرخ و ھێـزى ئەدەبىي ھەر بەرھەمـێک بەرادەيەكى زۆر بۆ زمانه کهی ده گهریته وه، بو نه و هیزه شاراوه یه ده گهریته وه که لهودیو وشه کانه وه پرشنگ ده داته وه. که نووسهری بهرههمی ئهدهبی بیهوی بهوردی و خهستی و دروستی ههست و بیری خوی بو خوینهر بگوازیتهوه: «بهکارهینانی زمان دهبی بهکاریکی گران و زهحمهت». (۱) بهلام دهبی ئهوهش بگوتری که نووسەرى بەرھەمى ئەدەبى بەشتوەيەكى تايبەتىتر لە خەلكى ئاسايى زمان بەكاردەھتنتت بۆ ئەوەى بتوانتي كار له خويّنهر بكا. لهبهر ئهوهي ههر نووسهريّک توانا و شيّوهي تايبهتي خوّي له هملّبراردن و بهكارهيّناني وشهكاني زمان ههيه، بۆيه زماني ئهدهبي دهبيّ بهپيّناسهيهك بۆكەسايەتى نووسەرەكە خۆي. که دهگاته ړادهيهک دهبتي بهخاوهني شيوازي تايبهتي خوّي. دهبتي ئهوهشمان له بير بتي که زمان له شيعردا تایبه تی خوّی ههیه، چونکه جگه له واتا و ئاماژهی هونهری، پیّویستی بهموّسیقا و ریتم و خهستی و ئيحاي قوول ههيه. برّيه هه لبراردني وشه كه چهند دهوريّكي جياواز له شيعردا ببيني كاريّكي يه كجار زهحمه ته و بهرپرسیاریتی ئه و کاره بو توانای شاعیر دهگهریته وه. لهبهر ئه وه کاری شاعیر زور زهحمه ته، «عەرەب و گریکه کۆنهکان رایان وابوو که هیزینکی رۆحی شاراوه له پشت شاعیرهوه ههیه، ئیلهامی شیعری بو دینی. بهلای گریکه کانهوه و ابوو که شاعیر خوداوهندی شیعری ههیه ئیلهامی پی دهبه خشی. عەرەبىش رايان وابوو كە ھەر شاعيريك جنۆكەيەكى ھەيە شيعرى بۆ دەنيرى». (٢)

ئەدەب بەگشىتى و شىعر بەتايبەتى بەدرىزايى مىنزوو قۇناغى جىيا جىياى بېيوە و لە ھەر قۇناغىنىك سىمايەكى تايبەتى خۆى ھەبووە، بەلام لە ھەر ھەمووياندا زمان بېپرەى داھىنانى ئەدەبى بووە. ئەگەر لە زمانى شىعرى كوردى وردبىنەوە دەبىنىن: «زمانى ئەدەبىاتى كلاسىكى كوردى ھەر لە سەرەتاوە ھەتا

⁽١) د. عزالدين اسماعيل، الادب وفنونه دار الفكر العربي، ١٩٨٧، ص ٣١.

⁽٢) د. خليل ابراهيم العطية، التركيب اللغوي لشعر السياب، دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٨٤، ص ٢٥.

⁽١) د. احسان عباس، تاريخ الادب الاندلسي في عصر الطوائف والمرابطين، ط ٥، دار الشقافة، بيروت، ١٩٨٧، ص ٢١٧.

⁽٢) حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، المكتبة البوليسية، بيروت، بدون تاريخ، ل ٨١١.

⁽٣) د. صفاء خلوصي، فن التقطيع الشعري والقافية، ص ٣٠١.

جهنگی یهکهمی جیهانی زمانیّکه تهواو لهگهل زمانی ئهدهبیاتی فارسی و تورکی، له دیمهنی گشتیدا، یهک دهگریّتهوه.» (۱) بهپیّی لاسایی شاعیرانی سهر بهم ریّبازه: «شاعیر وشهی ههموو شیعری روّژههلات و زمانانی روّژههلات بهمولّکی خوّی دهزانیّ، لهبهر ئهوه وشهی ناو شیعری کوردی ئهو سهردهمه له کوردی و فارسی و عهرهبی و تورکی و زوّر تهعبیر و ئیستیلاحی ئیسلامی تیّکهله». (۲) لهگهل تازه بوونهوهی شیعریش کهوته گوّران. له قوّناغی یهکهمی گوّرانهکه: «زمانیّکی تازه هاته ناوهوه، ئهو زمانه تهواو له ژیّر تهئسیری روّمانتیکه تورکهکاندا بوو، که له پالّ وشهی کوردیدا پر بوو لهو وشه تورکی و عهرهبیبانهی له ئهدهبیاتی روّمانتیکی تورکییهوه وهرگیرا

شاعییران جگه له روخسار و ناوه روّک بایه خی زوّریان به زمان داوه. نهم تازه کردنه وه ک: «روخسار و ناوه روّکی گرته وه، له ههمان کاتیشدا زمانه شیعرییه که شی گوری و له سهرده می نهماندا ته نها واتاکه ی خوّی ده به خشی، واتا و شه کاری تیایدا نه ده کرا، که چی له شیعری کلاسیکیدا و شه کارییه کی فراوانی تیادا ده کرا». (۱۶) له قوّناغی سیّیه می نه و نوی کردنه وه یه دا: (زمانی نه ده بی کوردیش به ره و کوردیی په تی روّیشت). (۱۵) له گوّشاری ها واردا، ژماره یه کی زوّری شیعر بالاوکراوه ته وه که به شیّوه یه کی گشتی ده کریّن به دو و جوّر:

۱- شیعری شاعیره کلاسیکییهکانی وه کو: جزیری و حاجی و ئهسیری... له گه ل ئه و شاعیرانه ی که لهسه ریبازی ئه وان دهیاننووسی.

Y- شیعری شاعیره هاوچهرخه کانی هاوار که به دید و بوّچوون و زمان و ته کنیکی تازه ده یا ننووسی. جوّری یه که میان هه ر نُه و زمانه یان به کارهیناوه، که له شیعری کلاسیکی کوردیدا به گشتی به کارها تووه...، جوّری دووه میان به لای ئیّمه له سهر وهستانی پیّویستتره، چونکه شیعره کان ره نگدانه و و کاردانه و دی و قیعی ئه وسای کوردستان بوون، نُه و کاته کاتی را په رین و شوّرش و به رخودان بوو له سهرانسه ری کوردستاندا، جا: «بونا هشیار کرنا سیاسی شاعریّن گوڤاریّ ب ئاوایه کیّ هونه ری ساده و قه کری بانگی هه می چین و ریّزین گهلیّ خوه دکرن» (۲۰)

بو هینانه دی ئهم ئامانجه، شاعیرانی کورد زمانیکی ساده و پاک و پهتییان بهکارده هینا و ئهم دیارده یه

بهئاشکرا له شیعرهکانی ناو گوّفاری هاواردا دهبینریّ. بوّ غوونه: ئوسمان سهبری له (ژ ۲، ل ۱۰)دا شیعری (بهردیلک)ی بلاوکردوّتهوه و دهلّیّ:

ژیین خوشه ب خورتی ل کوردستان ب کوردان باث و بران چ بکهم حهموو تی من ب دهردان.

دهربرینه کانی زور ساده و ئاشکران، وشهی کوردی پهتین، هیچ وشهی بیانی به کارنه هیناوه. دارشتنی رسته کانی ریک و ردوان و بی گری و گوله.

د. کامهران عالی بهدرخان، له (ژ ۹، ل ٤)دا، شیعری (کوردستان)ی بالاوکردو تهوه، زمانیکی پاک و پاراو و پهتی تیدا بهکارهیناوه و دهالتی:

ئێڨاره

پرساره

چوله، گروچيان بني دارن

تارييه

زارىيە

بي ته دل و جان بريندارن

وشه کان هه موو کوردی په تین، له شوینی خویان به کارها توون، رسته و دهسته واژه ی کورت و سووکی به کارهیناوه.

جهگهرخوین له (ژ ۲۰، ل ۲)دا، شیعری (پیتش که قن)ی بالاوکردو ته وه، که نموونه ی کوردییه کی ره وان و رهسه نه:

خسسورتنو وهرن ئهم ب پشت و مل بو وهلات خسسهبات ئهم بکن ژدل سهر خسوه بون دقی بومسه ههر دهمی پیسشکه قن ههمی، پیسشکه قن ههمی

هدر لهبارهی زمان و زاری شیعری ئهو سهردهمهوه د. عیزهدین ده لیّ: «شاعیر خوّی بهدیالیّکتیّکی قسم کردنهوه نهدهبهستهوه، به للکو ههموو دیالیّکت و بهشه دیالیّکتهکانی زمانی کوردی مولّکی شاعیر بوون» . (۱) ئهم دیارده یه لهناو هاواردا ئاشکرایه. جهگهرخوین له شیعری (بهردیلک) دا که بوّ ئهسیری

⁽۱) د. عزهدین مسته فا رهسول، رو شنبیری نوی، ژ (۱۰۵)، ل ۱۹۹.

⁽۲) هەمان سەرچاوە.

⁽٣) ههمان سهرچاوه.

⁽٤) خورشید رهشید ئهحمهد، رتیازی روّمانتیکی له ئهدهبی کوردیدا، چاپخانهی دار الجاحظ، بهغدا، ۱۹۸۹، ل ۱۲۹.

⁽٥) د. عزهدین مستهفا رهسول، روٚشنبیری نوێ، ژ (۱۰۵)، ل ۲۰۰.

⁽٦) حوسێن حهبهش، ړاپهړينا چاندا کوردی د گۆڤارا هاوارێ ده، ل ۱۱۷.

⁽۱) د. عیزهدین مسته فا رهسول، روّشنبیری نویّ، ژماره (۱۰۵)، ل ۲۰۰.

نووسیوه و له (ژ ۱۰، ل ۳)دا بلاوی کردوتهوه، ههولی داوه دهست له زاری خوّی (کرمانجی سهروو) ههلگری و بهزاری ئهسیری (کرمانجی خواروو) بنووسیّ، بهلام وشهی له زاری خوّشی تیّ ئاخینوه، وهکو: گوری، صهتان، ئهز، خوه:

ئهی برا شههبازی ئهوجی فهنن و ههم عیرفانی تو صد وهکی ابن الاثیری گوری یو قوربانی تو تیری خوشخوانی ته صهتان جان و دل ئهی کاکی خوّم ناتوانم ئهز خوه راگیرم لهبهر خوشخوانی تو

بهم جوّره هاوار دهوریّکی گهورهی له رهوتی بزووتنهوهی نویخوازی شیعری کوردی دیوه و شاعیرانی ئهو سهردهم بهتهکنیک و زمانیّکی پاک و رهسهنی کوردی هاتوونهته مهیدان و شیعری کوردییان بهرهو پیشهوه بردووه.

دووەم: ناوەرۆكى شيعرى گۆڤارى ھاوار:

دیوانی شیعری هاوار بریتییه له بهرههمی شاعیره گهورهکانی کورد بهههردوو زاری زمانی کوردی، جگه له مهلای جزیری و ئهحمهدی خانی و حاجی قادری کوّیی... که سهر بهریّبازی شیعری کلاسیکی کوردین، زوّر شاعیری سهردهمی گوّقاره که بهرههمیان لهسهر لاپهرهکانی هاوار بالاوکردوّتهوه وهکو: پیرهمیّرد و گوّران و جهگهرخوین و نهسیری و قهدری جان و بیّکهس و د. کامهران بهدرخان و ئوسمان سمبری و ئهحمه دنامی و حهسهن هشیار... هتد. دهربارهی ناوهروّکی شیعرهکان بهتایبهتی شیعری شاعیرانی هاوچهرخی هاوار، زوّر بابهت و مهبهستی جوّراوجوّر بوونه ته ههویّنی شیعری شاعیرهکان، وهکو: بابهتی نیشتمانی و سیاسی و کوّمهلاّیهتی و دلّداری و شیوهن و... که له خوارهوه بهغوونه باسیان دهکهین:

شیعری نیشتهانی و نهتهوهیی:

ده کرده وه، ریژه ی شیعری نیشتمانی و نه ته وه یی له هه موو بابه ته کانی تر، زیاتر بایه خی پیدراوه. ته نیا ئه و شیعرانه ی که ناونیشانیان نیشتمانه، (وه لات)، ژماره یان ده گاته (۱۷) شیعر، هه ربز نموونه:

- جهلادهت بهدرخان، شیعری (تو لا وهلیّت)، (ژ ۲، ل ۲).
 - جهگهرخوین، شیعری (گوتنا وهلات)، (ژ٤، ل٦).
 - ئەسىرى، شىعرى (ولاتى كوردان)، (ژ ٥، ل ٣).
- د. کامهران عالی بهدرخان، شیعری (وهلاتی کوردان)، (ژ ٦، ل ٥).

ئوسمان سهبری لهبارهی میزووی کورد و سنوور و خاکی کوردان، له شیعری (مارشا خهلاتی)دا، له (ژ ۵، ل ۷)دا دهلیم:

ژ ناڤێ مه تێته زانين شهلپێن(*) مێرانی ما ههوجهیه کو ئهم بێژن جیهان دزانی ژ کهیقوباد ههیا دگێهه ئاستیاغێ زور مهد سهردهست بوون د ئاسیاده ژێر و ژور

ئەسىرى لە شىعرە بەناوبانگەكەيدا (سنوور) (**) كە لە (ژ ۱۱، ل ٤)دا بلاوى كردۆتەوە، ھەولى داوە سنوورى كوردستانى گەورە دىارى بكا وەك لە سەرەتادا دەلىق:

كورده دەزانى له كوي جيڭگره خزمانى تۆ گوي گره بۆت بليم جيگهيى خيلانى تۆ

دەربارەی خاک و ناوچه جیاجیاکانی کوردستان، خدوّک له شیعری (همی وهتمن) له (ژ ۱۰، ل ٤)ی هاواردا، له پیّنجینه یمکدا دهلّی:

گسه ر له خساکی سنه و بانه ئهگسه ر بابانیم گه ر له کوردی لهک و لووړ گه ر له شنق و لاجانیم گه ر له گوران و جیسهان بگلو ئهگه ر سوّرانیم گسه ر بروکی و بهکسری ئیّلی دزه و بوتانیم ههموو وهک یهک بهبهشی سوود و زیانی ناون

له پیّنجینه یه کی تری ههمان شیعردا، شاعیر (خدوّک) باس له وه ده کا که چوّن کوردستان ئایینی جیاواز و جوّراوجوّری تیدایه و لهگهل نه وهشدا پهیره وکه رانی ههموو ئایینه کان به تها و تفاقی له ته ک یه کدا له یه ک ولاتدا ژیانی پر ئاسووده و هیّمن و بیّ وهی به سه ر ده به ن و همموویان له کاتی ته نگانه دا وه ک په نجه کانی یه ک دهست مشتیّکی توند پیّکدیّن بوّ لیّدانی دوژمن:

^(*) شەلپ = شلّپه (دەنگى ئاو كە شتيّكى بەتوندى پى دابدرى).

^(**) دەقى ئەم شىعرە لەگەل ئەوەي دىوانەكە نەختى جياوازى ھەيە.

گهر مسوسلمان و دیانین و یهزیدی و گهبرین زاده ی یه ک پهگهری و تیسره و شاخ و بهفسرین وهکو: پیننج قامکی دهستیکی زلین تا دهمرین گسهر وهفسر بین له دهمی دوژمن وه ک بهبرین و بلاو بین و بهتهنها وهشکیین ئهدهین سوتاون

جهگهرخوین له بارهی خیر و خوشی و سوود و بهرهکه تی خاکی به پیت و فه پی کوردستان له شیعری (گوتنا راست) که له (ژ ۱۳ ، ل ۳) دا ده لنی:

ئهم جانی خوه ددن قهت تهرکا کوردستانی ناکن لهوا پر خوهشه دهشت و نوال و چیا و نزار ههمی گول و یاسهمین و بنهفش و ناز و ریحان هنجاز و مشمش و خوخ و تری و ههم هنار

رهموّیی قه نجو له شیعری (فهرمانا کوردان)دا، له (ژ ۲۱، ل ۸)ی هاواردا، زوّر بهوردی ویّنهی ئهو زولّم و زوّره پیشان دهدا که داگیرکهرانی کوردستان به پشتیوانی زلهیّزهکان له کوردیان دهکرد و ئه نجوومه نی نهتهوان (عصبة الامم)یش خوّی لیّ بیّدهنگ دهکردن:

فهرمانه میرو لو میرو فهرمانه فهرمانا مهیه فهرمانا کوردان نهتهنی فهرمان بو میر و ناغان فهرمانا مهیه فهرمانا گشکان فهرمانا میللهت فهرمانا وهلیّت دل ب شهواته دهورا مهری ییّت

فهرمان مهبهست فهرماندانی داگیرکهرانی کوردستانه بو قهلاچوکردنی کورد و خاپوورکردنی خاک و و لاتهکهیان. شاعیر ئهوه بیر دهخاتهوه که ئهم جوّره فهرمانه ههر تهنیا دژی سهروک و میره کوردهکان نییه، بهلکو دژی ههموو کورد، دژی میللهت و ولاته.

شاعیرانی کورد بهرامبهر بهسیاسه تی شوّقینی داگیرکهران، بیّده نگ نهبوونه و گویّی خوّیان له ئاه و نالهی خه کو ناله که و نهکارهیّناوه و نالهی خه لکی کوردستان که پنه کردووه، به لکو شیعر و وشهیان وهکو: چهکی بهرگری به کارهیّناوه و خه لکیان هان داوه بوّ شوّرش و پته وکردنی ریزه کان و قوربانیدان له پیّناوی ژبانیّکی ئازاد و ئاسووده.

جهلادهت بهدرخان له شیعری (داوه ته)، (ژ ۸، ل ۳) گهنج و لاوانی کورد بانگ ده کا بر ئهوهی وریا ببنهوه و یه ک بگرن و بینه مهیدانی خهبات و تیکوشان، ئهوه تا لهسهر زاری نیشتمان بانگی کوردان ده کا و ده لین:

داوه ته خوسوه شداوه ته ثر کسوردان ره روومسه ته داوه ت شهره شاهینه ت (*) بی خوه یی مان گوند، که لات گسازی دکسه ئه ش وه لات درسی و وورن هسهواره

شاعیرانی کورد، وهکو: تاقمی روّشنبیر و پیشه نگی خه بات و به رخودان، زوّر به راشکاوی و ئاشکرایی هیوا و ئاواتی خه لکی کوردستان ده که ن. به همه ن زهرده شت له شیعری (ژخانی را) (ژ ۸، ل ۳) باسی شوّرشی شیخ سه عید ده کات و له ژیّر کاریگه ری بیرورای نه ته وه یی خانی، داوای سه ربه خوّیی بو گهلی کورد ده کات و ده لیّن:

شهش ساله ههمی ب خوین دبازن نازادی و خوه ب خوهیی دخوازن یا دی بمرن وه یا بژین مسیسر قهت لابقه کورد ممنته نسسی

ئالا:

ئالا هیّمای بوون و سهربهخوّبی ولاته: «ریّکخراوی (کورد تشکیلات اجتماعیه جمعیتی) له کوّتایی (۱۹۱۸) به سهروّکایه تی نهمین عالی به درخان و چهند که سایه تی کوردی نیشته جیّی نهسته نبوّل دامه زرا». (۱) یه کیّ له کاره کانی نهم ریّکخراوه یه: «دهستنیشانکرنا ئالاییّ کوردی بوو ب سیّ رهنگا: ل سهری سوور و ل ناقه راست سپی، که روّژه کا گهش دناف دایه، ل خواری که سک و ییّ بژاندی کو ئه قه ئالایی و ولاتی کوردانه». (۲)

هدر له و روزه وه نه و نالآیه بوو به رهمزی سه ربه خوّیی کوردستان و ههموو کورد به هیوای نه وه بوون که به چاوی خوّیان نه و نالآیه ببین له سه ر خاکی کوردستانی یه کگر توودا ده شه کیّته وه. شاعیران و روّشنبیرانی کورد زوّر ریّزی نه و رهمزه یان گرتووه و هیوایان نه وه بووه نه م نالآیه، به شه کاوه یی له سه ر خاکی کوردستان ببین و، له به رگزیگی نه م ئالآیه زوّر جار شاعیران کردوویانه به بابه تی شیعره کانیان. جه لاده ت به درخان له شیعری (ئالی کوردان)، (ژ ۵، ل ۱۵)دا، باسی ره نگه کانی ئالآی کوردستان ده کات:

^(*) شاهیندت: ئاهدنگ (حفلة، احتفال)

⁽۱) د. عیزهدین مستهفا رهسول، روّشنبیری نویّ ن ژماره، (۱۰۵)، ل ۲۰۰.

⁽۲) موسه دەق توڤى، ئالايتى كوردستانتى د دىرۆكتىدا، گۆڤارى پىتشمەرگە، ژ (۱۵)، ئەيلول، ۱۹۹۹، ل ۲۷.

د. کامهران عالی بهدرخان له شیعری (ئالا کوردان)، (ژ ۸، ل ۷) جگه له دیاریکردنی رهنگهکانی ئالای کوردی، شویّنی ئهو ئالایهش دهستنیشان دهکا که جان و سهره، واته له بهنرخترین شویّندا جیّی خوّی کردوّتهوه:

قههرهمانی جهنگ و شهر قییببلهگاهی می و نهر جایه گاهی جان و سهر نافیت ابا دار و بهر نالا کوردان سهر بهسهر سوور و گهوره کهسک و زهر

جهگهرخوین له شیعری (ئالای رِهنگین) (ژ ۲۹، ل ۹)دا هیوای ئهوه دهخوازیّت، رِوِّژیّک بیّت و ئالای کوردی بهرز بیّتهوه:

ئیرو مه تو کرییه ههمبیّز(*) روّژه ک وی بی ته بکن ریز د ئهیوانان ل سهر بانان روّژین شادی تو خهمل و خیّز(**)

نەھىدان:

بزووتنهوه یه که دوای یه که کانی کورد بق ئازادی و سه ربه خقیی، ههروا بنی قوربانیدان نه رقیشتوون، ههزاران خه با تگیر له و پیناوه دا شه هید بوون و به خوینی گهشی خقیان خاکی کوردستانیان ئاوداوه و

کاروانی ئازادیبان ههنگاویکی تر بردوتهوه پیش. ئهو شههیدانه جینگایه کی تایبه تیبان لای شاعیران ههیه که زور جار شیعرهکانیان بو پیاهه لدانی شههیدان ته رخان کردووه. گوقاری هاوار زور شیعری تیدایه: که قوربانیدانی شههیدان و دهوریان له به رهو پیش بردنی بزووتنه وهی پزگاریخوازی پیشان دده ن. هه بو بو بوینگرتن له شههیدانی شوپشی شیخ سه عیدی پیران و گشت شههیدانی کوردستان، جهگه رخوین شیعریکی دوور و دریژی به ناوی (شههناما شههیدان)، له (ژ ۱۸۸، ل ۵) و (ژ

د خــــوازم ئـهی دلـو ژار و ب چاکـی هـهری مـــه تو راکی ببـــــــــژن ئهی شــههیــدین دین و مـــیللهت بهســه رابن ســهری روژا مــه دورکــهت.

زمان:

زمان: وه کو ره گهزیّکی سهره کی و بگره پته و ترین ره گهزی بوونی نه ته وه یه و ، که رهسته یه کی سهره کی شاعیران بایه خیّکی شاعیرانه بو مامه له کردن له گه ل بابه تی شیعری و ههست و نهستی ناوه وهیان. شاعیران بایه خیّکی زوریان به زمان داوه ، چونکه شیعر زمانیّکی مه جازی و چ و خهست و پته وی گهره که ، چ له بایه خدان به زمانی په تی نووسین و چ له پیاهه لدانی زمانی نه ته و ایه تی شاعیرانی ها و از زور جار زمانیان وه کو: بابه تی شیعر به کارهینا و و ههستی خرّیان به رامبه ر زمانی نه ته و ایه تی ده ربریوه .

د. کامهران عالی بهدرخان له شیعری (زمانی من)، (ژ ۱۱، ل ۲)دا، باس دهکا که زمان پرسی (کیشهی) سهرهتا و کوتایییه و دهلی:

کــوردمــانجی زمـانی باث و کـاله تـربا خــــوهده دی ب وی د نـالـه کـوردمـانجــیــه دهنگ و پرسا پیــشین کـوردمـانجـیــه دهنگ و پرسا پیــشین

دیسان لاوی فندی له شیعری (هشیار نامه)، (ژ ۸، ل ۳)دا، داوا ده کا که قسه بهزمانی دوژمن نه کهن، بایه خ به ده و لهمه ند کردنی زمانی کوردی بدهن:

هه وار کـــوردنو نه کن نه کن ب زمانی نه یار گال گال نه کن زمانی کــوردان هون فــره کن کــه چ و بووکان پایمال (*) نه کن

^(*) هەمبيّز = باوەش (حضن)

^(**) خیز = جیاز و زیّوهری بووک، ههمیشه لهگهڵ وشهی خهمل دێ: خهمل و خیّز.

^(*) پايمال: دابهشكردنى تالان بهسهر تالانكهراندا.

ئەنجوومەنى نەتەوان:

پاش جهنگی یه که می جیهانی به ماوهیه کی که م، نه نجوومه نی نه ته وان (عصبة الامم). بق چاره سه رکردنی کیشه ی ده و له تانی جیهان دامه زرا. نهم ری کخراوه نیو ده و له تیبه بوو به جی گای نومید و بایه خی گه لانی بن ده ست که خه ونی رزگاری و سه ربه خویییان پیوه ده دی.

کوردیش یه کنی بوو له و گه لانه ی ته مای زوّری به وه هه بوو ئه نجوومه نی نه ته وان شتین کی بو بکات و له ژیّر ئه و چه پوّکه تیژانه ی داگیر که ران ده ری بیّنی. شاعیرانی کورد زوّر بانگی ئه و ریّک خراوه یان کردووه بوّ ئه وه ی به هانای کورده وه بیّت و چاره یه ک بوّکی بوّکیشه ی کورد دابنیّ، (۱۱) جه گه رخوین له شیعری (زار و دلبن)، (ژ ۱۳ با ۵) دا، روو له ئه نجوومه نی نه ته وان ده کات و ده لیّن:

کوما میلله تان ماقه ی تو که پی چافی ته کروره تول مه نانیری یان کال و کوتی تول مه ناگری

شیّخ سه لام له شیعری (له بو جڤاتی میلله تان) که له (ژ ۲۲، ل ۷)دا بلاوبو ته وه، بانگی (عصبة الامم) دهکات و فیّله کانی به روودا ده داته وه و ده یکا به کوته کی دهستی هندرسن:

عصب الامم کومه لی گهوره به پنج و په نا به فصل کن و دهوره چون عاجر نابی لهم خوین رشتنه له لای تو نه لبه تحقوق کوشتنه ناترسی ته نریخ له عنه تت بکه ناترسی دهستی مستر هندرسن.

شيعرى كۆمەلايەتى:

بابهتی شیعری کۆمهلایهتی: بریتییه له دەستنیشانکردنی دەردە کۆمهلایهتییهکانی وهکو: ململانیّی چینهکان و نهخوّشی و نهبوونی و دابونهریتی جوّراوجوّری کوّن و نویّی کوّمهلایهتی... که دەبن بهکوّسپ له پیّگای پیّشکهوتنی کوّمهلا. شاعیرانی کورد ههریهکه بهپیّی بیروبوّچوون و ئایدیوّلوّژی خوّی مامهلهی لهگهل ئهم بابهتانه کردووه.

(۱) زوّربهی شاعیران له (عصبة الامم) نائومیّد بوون و بیّزارییان بهرامبهر دهربریوه. شیعرهکهی ئهحمهد موختار بهگی جاف زوّر بهناوبانگه و وهکو پهند کهوتوّته سهر زارهوه:

ئهم قهراری عسوسبهیه وا خهالک ئهالین بو کسورد ئهبی همر قسمی رووته و قسمی رووتیش ناچیته ناو گیرفانهوه (دیوانی ئهحمه د موختار به گی جاف، ئاماده کردنی عیزه دین مسته فا رهسول، به غدا، ۱۹۸۸، ل ۱۳۴.

نەھێشتنى نەزانىن و ھاندان بۆ زانيارى:

نهزانین دهردیکی کوشندهی کومه له و به هوّی نهزانی و نهخوینده واربیه وه میلله ت تووشیی زوّر ته نگ و چه لهمه ده بی و روانینی کورتتر و چاره سهره کانی سستتر و ههوله کانی بی هیّزتر ده بی. گوّقاری ها وار زوّر شیعری بالاوکردو ته وه که زیانی نه خوینده واری و سوودی زانین و خوینده واری پیّشان ده ده ن و خهلک هان ده ده ن تا زووه خوّیان له تاریکی نهزانین و نه خوینده واری پزگار بکه ن. فایق بیّکه س له شیعری (کورده و اری) (۱) دا له (ژ ۲، ل ٤) دا دا وا له مروّقی کورد ده کا که له نهزانین دوور بکه ویّته وه و روو بکاته زانین:

نیوه روّیه هه لسه ئیتر به رکی سستی داکه نه زولمه تی شهو وا به سهر چوو وه عده یی وشیارییه ریّی نه زانین به ربده و ریّگه ی مه عاریف بگره به رئیستمانت زوّر که ساسه و ژینی هه رغه مبارییه

جياوازي چينايەتى:

کیشه ی جیاوازی چینه کانی کومه ل هه ر له کونه وه جیگای لهسه ر وهستان بووه. شاعیران و نووسه ران زور چاک هه ستیان به و جیاوازییه کردووه و هه ولیان داوه لایه نگری چینی چه وساوه بکه ن و دهستی زولم و چه و سینه ریکی سه خت بووه له به رده م پیشکه و تنی کومان چه وساندنه وه یینایه تی له میه ریکی سه خت بووه له به رده م پیشکه و تنی کومه ل به زیانی چینه چه و سینه ره کانی ته و او ده بی .

جهگهرخوین له شیعری (سلاڤ ل سفرا حازره)، (ژ ۵۱، ل ٤)دا دهڵێ:

کنجی ل شیخ چوخ و قرماش کنجی ل سوخی چادره کنجی ل سوفی چادره ئاغا ب ده ه گوندی خوه قه باوه پر دکسه کهی خوسره وه تالانکه ر و دز و کولی هاله شوره کالی میه کورمانجان نهقه شهر بهم دی چلو سیمربهست برین

⁽۱) ئەم شىيعرە لە چاپەكانى دىوانى بىكەسدا بەناوى (ئامىزژگارى بۆ مىللەت) لەگەل چەند جىاوازىيەك بالاوكراوەتەوە.

بنِگانەيەرستى:

پهتایه کی تری کومه لّی ژیر دهست، بینگانه پهرستییه، که ههندی له خه لّکه که بو سوود و بهرژه وهندی خوّیان دهبن به داردهستی بینگانه و دژی خاک و نه ته وهی خوّیان ده وهستن. ئهمانه کلکی ئه و بیورهن که دار دهبریّته وه، بینگانه پهرستی هه ر له کوّنه وه سه رنجی شاعیرانی راکیتشاوه و هه و لّیان داوه به شیعر رسوایان بکهن و رووی ره شیان بو میللهت ده ربخه ن .: (به نگینه)ی شاعیری میللی هیما بو ده ردینکی سامناک ده کات که (بینگانه پهرستیبه و له زمانی (پور و که و)ه وه نه نجامی ئه و پهتایه ده دات به دهسته وه). (۱) به نگینه شیعری (پور و که و)ی یه که م جار له ژماره (۹)ی گوشاری گه لاویژدا بالاو کردو ته وه، پاشان دو وباره له (ژ ۵۵، ل ۱۰)ی گوشاری ها وار بالاو کردو ته و و ده لیّ:

پۆړ بەكەو ئەلىّ: ئەى كورد تەبىعەت لەبەرچى ھاورىت ئەخــەيتــە زىللەت بۆچ بۆ بىنگانە تۆ خــۆت ئەمــرىنى بەقــەسـيــە قــەسب بۆچى ئەخـوىننى.

شیمری دلداری:

بابهتی شیعری دلداری ئهوهیه که: «دهربرین لهو ههست و سوّزه دهکا که پیاو بهنافرهت دهبهستیّتهوه. ویّنهی خوّشهویستهی له و دهسفی روخساری ئافرهت و رهوشت و ئهو خوّشهویستهی له نیّوانیاندا روودهدات، دهکات». (۲) بابهتی دلّداری جیّگایهکی زوّری له شیعرهکانی دیوانی (هاوار)دا گرتووه. د. کامهران عالی بهدرخان له شیعریکدا و بهناوی (سترانا دلا) له (ژ ۸، ل ۳) دهلّی:

سوری روههلاتی دهنگ و نایی بوهار و بلووری بروسک و بایی پۆرپنن ته زیر و زهر جانی ته زیڤ تو ببه ژ من ره تاشتی و شیڤ

(۱) محمد دلیر امین محمد، روّلی گوّفاری گهلاویّژ له گهشهسهندن و پیّشخستنی ئهدهبی کوردیدا، نامهی ماستهر، کوّلیجی ئاداب، زانکوّی سهلاّحهدین، ههولیّر، ۱۹۸۹، ل ۵۸.

ههروهها مستهفا تهجمه و بوتی له شیعری (دیلبهر)، (ژ ۲۰، ل ۱۲) دا وهسفی جوانی خوّشه و بسته که ی ده کات و ده لیّم:

بخــوازه دیلبــهرا من تو د جـیـهاندا سـهرانسـهر تو حـمی شــیّـرن هیــڤی تو ژ پوژی پر خــویاتر تـو وهره زلفــان بده بایـی ژ ناڤ عــالهم هلین تایـی

گۆران له شیعری (بۆ خاغیک)، له (ژ ۱۰، ل۷)دا ههستی خوّی بهرامبهر بهخوّشهویسته که ی ددرد بریّت و باسی تاسه و پهروّشی خوّی ده کا بو بینینی یاره که ی:

قاسید وتی پیم: بگره سهبر، خانم ئهوا دیت سا فهرموو سهبر بی بهفیدای خاکی بهری پیت حهسره تکهشی ئهو شان و مل و گهردنه رووتهم وهخسته بمرم بو نهفهها سهی بونی توالیت

جهگهرخوین له شیعری (ئەزویار)، له (ژ ۵۷، ل ٦)دا هەستى خۆى بەم جۆرە بۆ خۆشەويستەكەى دەردەبرى:

پیّــژنا مــهکــر و هوڤــهنه دا رهنگی خــهزالان دورکـهت و نیّــری ههر دوو بری رهنگی هلالان من گوت: تو چما دور دره شی قهی مه نهناسی گوّ: شهرم و فههیّته مه ژفان دوست و هه قالان

شيعرى شيودن:

بابهتی شیعری شیوهن: «میژوویه کی کونی ههیه». (۱) نهم جوّره بابهته شیعرییه: «دهربرین له سوّزی بهرامبهر بهمردوو ده کات بوّ مردووه که ده گری و همموو خاسیه تیه کانی ده ژمیّری و ویّنه ریّژی له ژبان و مردندا ده کات». (۲) گوقاری هاوار زوّر شیعری بالاوکردوّتهوه که شین بوّ ناوداران ده که و دهاندالاویّننهوه، کوژرانی (شیخ عهبدوله حمانی گارسی) بوّته بابهتی زوّر شیعری شین و، شاعیران

⁽۲) د. شوکریه رِدسول، ئهدهبی کوردی و هونهرهکانی ئهدهب، چاپخانهی خویّندنی بالا، ههولیّر، ۱۹۸۹، ل ٤٠.

⁽۱) هیمداد حوسیّن، روّلّی گوّقاری هیوا له پیّشخستنی هونهره کانی نهده بی کوردیدا. چاپخانه ی زانکوّی سهلاحه ددین، ههولیّر، ۱۹۸۸ ، ل ۹۷ .

⁽۲) د. شوکریه رهسول، ئهدهبی کوردی و هونهرهکانی ئهدهب، ل ۹۱.

ههستی خیّیان بهرامبهر گهورهیی و نهمری ئهو شههیدانهی ریّگای رزگارییان گرتووه دهربریوه. بوّ نموونه: قهدری جان له شیعری (تابوتا بخوین). له (ژ ۱۱، ل ٦)دا ههستی خوّی بهرامبهر بهم رووداوه دلّتهزیّنه دهردهبریّت و دهلّیّ:

ل ئەردى دني ــــرم دلۆپين خـــوينى ددەمــه ســهر شــۆپى چ ببـــينم ئەز دار و بەر كــه قــر و گــوچ دكن شــينى بى حــهمــدى جــانى خــوه دقــيـرينم ئەز

ههر دەربارەى ئەم رووداوه دىسان مستەفا ئەحمەد بوتى لە شىعرى (شەھىدى گەورە)، (ژ ۱۱، ل ٥)، شىن بۆ گارسى دەكات و كول و خەمى دلى خۆى بەو بۆنەيەوە دەردەبرى:

شیخی من ئهزم پهپووک ل دهردا شیخی من ژ تهره رهش گریدا ئهم ناقعی ته دکن ئالا له چیسان و نیف نالا

د. کامهران عالی بهدرخانیش له شیعری (مهشهدا عیبرهتیّ)ی (ژ ۱۱، ل ۳)، له ژیّر کاریگهری ههمان کارهساتدا نووسیویه و دهلّی:

ب میرانی و گهرناسی تو بووی سهیدا تو بووی ریبهر ده لالی میر و جامیران ده لالی رهب و پیغهمبهر ب مالاته، عهشیراته، حهمی میللهت بریندارن گرین و ناخ و هاوارن

ههر له بابهتی شین، جهگهرخوین له شیعری (شاهناما شههیدان)، (ژ ۱۸، ل ۵) و (ژ ۱۹، ل ٤) ههستی خوّی بهرامبهر ههموو شههیدانی گهل و نیشتمان بهگشتی دهردهبریّت و له کوّتایی شیعرهکهدا دهلّی:

بهلن رۆژا گو کوشتن چوون وه فاته چ خوش روزژه وه کی جدون او هلاته ژ وی روزژی جهگهرخوین و جگهرسوز ب قوربانا وه به عدیدا وه پیروز

شیمری ودسف و ستایش:

سروشتی جوان و جوّراوجوّری کوردستان کاریگهرییه کی زوّری لهسهر ههست و نهست و دهروونی شاعیرانی کورد بووه و شاعیران ههستی خوّیان بهرامبهر دیمهنی جوان و قهشهنگی کوردستان دهربرپوه و

سروشتی کوردستان بزته بناغه، یان کهرهستهیه کی ناراسته و خو بر دروست بوونی تابلوی روّمانسی لای شاعیر و هونه رمه ندی کورد.

گۆڤارى هاوار كۆمەلانى شيعرى تيدايه كه وەسفى دىمەنەكانى كوردستان دەكەن و ئوسمان سەبرى لە شيعرى (بەھار) (ژ ۶۹، ل ۷)دا وەسفى بەھارى كوردستان دەكات:

گافا دی دبه بهار دبسک در دار دبسک فی دار زوزان تینه گهارتن زوو مینا جلین بووکین نوو نیرگز،سوسن، کولیلک و گول دره فین خیمان ژدل

گۆران له شیعری (ئهی گهلاویّژ)، (ژ ۱۲، ل ۳)دا، وهسفی شهو و بیّدهنگی و ئهستیّرهی گهلاویّژ دهکا:

بهشهو گهشتوگوزاری خاتیرات ههروهک شنهی شهوبا له روّحی پر تهئهسورما ئهکا سههرهی خهفهت پهیدا ئه لیّنی بهحریّکی قوول و مهنگه دنیای پر له بیّدهنگی بهسهریا هاژه هاژ ئهرژی، ئهنینم، سیّزی ئاههنگی.

د. كامهران عالى بهدرخان له شيعرى (ههنهك)، (ژ ١٤، ل ٤)دا باسى وهرزهكانى سال دهكات و دهليم:

دلو رابه بسوهاره کهسک و سوّر و ب داره دنیّ گهرمه نهساره دلوّ رابه بسوهاره

ههر د. کامهران بهدرخان له شیعریّکی تردا بهناوی (پههیّز) (ژ ۱۳، ل ۲)، وهسفی وهرزی پاییز دهکا که بهرامبهر شیعرهکهی پیشوو (بههار) دهوهستی:

پههیسزه، دل پههیسزه دنسی تساری ب زیسزه پهلین داران گسسرین جسدین جسنده کسین وان برین

چپرۆكى شيمرى:

هونهریّکی تری شیعری، نه و جوّره یه که چیروّکه و بهشیعر (به زوّری شیعری مه سنه وی و کیّشی کورت) ده گیّردریّته وه . نه م جوّره شیعره و ا پیّناسه کراوه: «ههر شیعریّک چیروّکیّک بگیّریِته وه و مه به مه به ستی ناشکرای شیعره که گیّرانه وه ی چیروّک بیّت» . (۱) هه ندی لایان وایه: «دانانی چیروّک به شیعر له پیّشا له مه بدانی شهر و شوّره وه ده ستی پیّکردووه پاشان شیّوه ی دلّداریشی داگیر کردووه و له ویّشه و گوّراوه بو ده ربرینی هه ستی نه ته وایه تی و که موکورتیه کانی تری ناو کوّمه لّ . (۲) تا نیّستا زاراوه ی تاییه تی له لیّکوّلینه وه ی نه ده بی کوردیدا بو نه م هونه ره شیعرییه نه چه سپاوه نه گه رچی جاروبار و شه ی شیعری چیروّک نامیّزی بو به کار دی به لام زاراوه که نه روّیشتوه . که چی وه کو: بابه ت چیروّکی به شیعری داستانی «شویّنه و اری چه رخه کانی کوّنه » . (۳) نه م جوّره شیعره به گشتی ده کریّ به دوو جوّر: «شیعری داستانی و و و توری دو و میروّکی شیعری میللی (۱۵ اله گوڤاری ها و اردا زوّر به رچاو ده که ویّت. شاعیر وه کو: جوّری دو و میران (چیروّکی شیعری میللی) له گوڤاری ها و اردا زوّر به رچاو ده که ویّت. شاعیر وه کو: چیروّک به لام نیعرد و دوّری به لام به به لام به به لام به به لام به به لام له قالبی شیعردا رووداویّکی سه رده میان چیروّک په ند نامیّز به شیعرد ده گیریّته وه .

قهدری جان له شیعری (دشوّره زاره کنّ ده)، له (ژ ۱۰، ل ٤) دا چیروّکی ده ربه ده رکردنی کورد لهسه ر خاک و زهوی خوّی، لهناو گوند و شاری خوّی ده گیریته وه و باسی ئیش و نازار و ده رد و چهرمه سه ری کورد ده کا به ده ست داگیرکه رانه وه. له پارچه یه کی نه و چیروّکه شیعرییه دا ده نیّ:

روزهکی دیسان ژ روزان قهت حال دمه نهما بوو نه گوند و نه گوندییهک ئهو جه پیدا تهنها بوو چما شووندا هنهک دهنگ هاته ژناگیهانی لی بالا خود ددمی ئهو دهنگ پر کوور دنالی

له درێژهي چيرۆكەكەدا دەڵێ:

من ژیره گــوت ئهی برا ته چ حـال و ههواله؟ چمان وسان ل ئهردی قـهکـهتی و د ناله؟ ویژی ل من قـهگـهراند، گـوت: دهردی من گـرانه چــروکا من دریژه، بیت نقـیـسین رومانه

پاشان پیدادهچی و چیروکی ژیانی دهربهدهری و چهوساندنهوهی خوّی دهگیریتهوه. باس دهکا چوّن خوّی

خه لکی مه لازگرده به لام حهوت ساله دهربه دهره و دهربه دهرییه کهی به هوّی ئه وهوه یه که زمانی کوردییه و زمانه که نانی کوردییه و زمانه که نانی کوردییه و زمانه که یا که دووه و زمانی (خوار)ی خویان به سه ردا سه پاندووه.

زمانی مهی دهلال (یاساق) کرن ب زوری زمانی خوهی خوار بو مه کرن مهجیبوری

نهوزاد له شیعری (دەست ژێ بوو)، له (ژ ۱٦، ل ٤)دا چیروٚکی دەربهدەربوونی خوٚی له خاکی خوٚی دهگیریتهوه:

دلنی من ب کول چاڤ ژی ب هیدور دهرد ژ دهرد زیده غده م ژ غده م بیدتر فده له کنی قداژی چهرخا خوه گهراند له یلا و مده جنوون ژنک هه ڨ قده تاند

ئهم چیروّکه شیعرییه (۳۱) دیره. جوّریّکی تری چیروّکی شیعر لهسهر لا پهرهکانی گوّقاری هاوار بهرچاو ده کهوی که لهسهر زمانی گیانداران ده گوتریّ و پیّی ده گوتریّ (فابل Fable). فابل بهم جوّره پیّناسه کراوه: «چیروّکیّکی کورته بهشیعریان پهخشان، که پهندیّکی تیّدایه، کهسهکانی بهزوّری ئاژه ل یان شتی بی گیانه). (۱) لهوانهیه ئهم هونهری شیعرییه سهره تا لای گریکه کانهوه سهری هه لدایی و یه کمم کوّمه له فابل ئهوهی ئیزوّپی یوّنانییه (سهده ی ای پ. ز). دوای ئهو زوّر کهس پهیرهوی نووسینی ئهم هونهرهیان کردووه و پهند و ئاموّرگاریبان پی بلاوکردوّتهوه وهکو: فابلهکانی فایدروّس و بریوس. له روّژهه لاّتیش ناودارترین کوّمه له فابل ئهوهی بهیده بای فهیله سووفی هینده که له نهسلدا ناوی (پهنجا تمنترا) بووه و پاشان به ناوی ئاژه له پالهوانه کان (کلیله و دمنه) ناوی روّیشتووه (*) مهبهست لهم جوّره فابله ئهوه یه: «ههریه و مهبهستیّکی تایبه تی تیّدایه، جا ئاموّرگاری بیّ، هوّشیار کردنه وه بیّ له مهترسی، پهند و عیبره تبی، سوود وهرگرتن بیّ له زیان و بهدبه ختی خه لّک، ههرچی ههبی». (۲)

له هاواردا شاعیرانی وهکو: ئوسمان سهبری و جهگهرخوین و مهلا ئهنوهر و بهنگینه و هی تر ئهم جوّره شیعرهیان نووسیوه، ههمووشیان مهبهستی سهرهکیان له شیعرهکان نیشتمانی و نهتهوهیییه.

جهگهرخوین له شیعری (سهر خوه بوونا مریشکان)، (ژ ۲۰، ل ۱۲)دا باسی دووبهرهکی و نهبوونی یهکگرتن و ههر کهس خو بهزل زانین لهسهر زاری مریشکان دهکات و دهلتی:

له وهلاتئ مـــهغـــهرزا دیکهک ههبوو شــههرهزا

⁽١) احمد امين، النقد الادبي، ط ٤، بيروت، لبنان، ص ٩٧.

⁽۲) بورهان قانع، چیروّکی کوردی بهشیعر، گوّقاری رِزگاری، ژماره (۱۵)، ل ۲۲.

⁽٣) د. عزالدين اسماعيل، الادب وفنونه، دار الفكر العربي، ١٩٨٧، ص ١٤٩.

⁽٤) د. عزالدين اسماعيل، الادب وفنونه، ص ١٤٩.

⁽¹⁾ J. A Cuddon A Dichanary of lierny Terms penyuin Boele 1997.

^(*) شایانی باسه تا ئیستا ئهم دوو بهرههمه دوو جار کراوه بهکوردی جاریک له لایهن عومهر توّفیق (۱۹۹۸) و جاریّکیش له لایهن دلاوهر (۲۰۰۱).

⁽۲) ئيزۆب، چيرۆكەكانى ئيزۆب، وەرگيرانى عەزيز گەردى چاپخانەي (الحوادث)، بەغدا، ١٩٨٣.

روكني ئەو چوو ناڭ دىكا

ژ وان رهگــو هێــديـكا

بەس خىوە بدن ئەنىيىشكا

وهرن بينشرن مسريشكا

مريشك ته شده بوون كوم

بەرى خىزدانە جىم بوم...

ئوسمان سەبرى له شيعرى (روڤيێ ژير)، (ژ ۲۹، ل ۸)دا، باس دەكا چۆن رێوى توانى شێر تەفره بدات و دەڵێ:

من بهيست ئەڭ ژكالان

ش___رهت ژبو هه شالان

دب ــــــن رۆژەک ژ رۆژان

رۆڤىنىكى رەق دكسوژان

ژ خهونين گوور و شير

رابوو رەقى سىمر بەر ژير

گــووري له پێ کــر گــازي

رووڤي گــوت چ د خــازي.

بهم جوّره بهبهر چیروکهکهدا ده روا و ههمووی دهگیریتهوه. ههروهها مهلا ئهنوه رله شیعری (بهیتا کهوی)، (ژ ۲۰، ل ۷)دا، باسی گرنگی جیّگا و نیشتمان دهکات و دهلیّ:

بینرن حساره کن کهوه کل ژوور وان دهرکهفت بو بوو سههران و گهریان هاته گوند ل بهر گوندی دپرسی دا بزانت چیسه کا حالتی کهوان.

نامەي شىعرى:

نامهی شیعری له ئهده بی کوردیدا دیارده یه کی کونه و بهناوبانگترینیان دوو چامه که که نالی و سالمه. ئهم دیارده یه بریتییه لهوه دوو شاعیر نامه به شیعر بوّ یه کدی بنووسن. له گوّقاری هاو اردا نامهی شیعری جیّگایه کی تایبه تی ههیه. جگه لهو نامه شیعرانه ی که بوّ جه لاده ت به درخانی خاوه نی گوّقاره که نووسراون، شاعیرانی تریش به شیعر نامه یان ناراسته ی یه کتر کردووه: «نهسیری و جه گهرخوین دوو شاعیری بهناوبانگی سهده ی بیسته م بوون و له دوو پارچه ی کوردستان چاویان هه لهیناوه و کورد بوون و بو کورد شیعریان چریوه ... همردووکیان پیکه وه پهیوه ندیه کی پته ویان هه بوو... پهیوه ندی نیّوان نه سیری و

جهگهرخوین ئهگهریّتهوه سهر لاپهرهکانی رِوّژنامهی(*) هاوار».(۱) جهگهرخوین شیعری (بهردیلک)ی، (ژ ۱۰ ، ل ۳)ی بوّ ئهسیری ییّشکهش کردووه، دهلّی:

سهد سه لاحهدین و پی سهد وهک نهبی موسلم ههبی فائیده بو مه هیچ نادن سه توهت و شاهانی تو

له (ژ ۱۶، ل ۵)دا، ئەسىيىرى وەلامى جەگەرخوينى داوەتەوە بەشىيىعىرىكى كە لە ژىر ناوى (ھو جەگەرخوين) نووسيويەتى:

فهنن و زانینت ئهسهل بهرز بوونهوه و سهرکهوتنه گهل که نادان بوو بهشی دیلی و پولی و مسردنه

دیسان جوّره پهیوهندییه کی تر لهسه ر لاپه په کانی گوقاری هاوار دهبینریّ. گوقاری هاوار وه کو: دایکیّک که بانگی کوپی نوبه ره ی خوّی ده کا (قه دری جان)، ئه ویش به سوّزیّکی به تین وه لاّمی دایکی ده دایک ته دایک ده (ژ ۲۰ ال ۳) دا قه دری جان له شیعری (دادیّ) دا بانگی هاوار ده کات وه کو: دایک، ده لیّن:

بـوهـارا ژیـانـا مـن بـێ تـه پـایــزه دادێ بو من دیارێ جـــهنهت بێ ته فـــایزه دادێ

چێل كەوا(٢) لنگ شكەستى ل پێ ھەڤالێن خوەما

چیّل کمه و نهاریم و نهگریم ماقمهی جایزه دادی

له (ژ ۱۸، ل ۳)دا، هاوار (۳) له شیعری (جهانا دایکێ) وهلامی کورهکهی خوّی دهداتهوه دهلێ:

قددری قددری جانی من کاسورکی من خاقی من نقی من نقی من نقی من نقی من خدوهش مدقی می کاسوله کاسوله کاسوله کاسوله خدوهش بهنه نام و سرر گوله

نموونه بۆ پەيوەندى و نامە گۆرىنەوەى نىٽوان قەدرى جان و گۆڤارى ھاوار (جەلادەت بەدرخان) زۆرن.

^(*) هاوار، رۆژنامە نىيە گۆڤارە.

⁽۱) مستهفا نهریمان، پهیوهندی نیّوان ئهسیری و جهگهرخوین، گوّقاری بهیان، ژماره (۱۳۱)، مایسی ۱۹۸۷، ل ۱۵ – ۱۵.

⁽٢) چيّل كهو = باړه كهو = فرخ القبج (الحجل)

⁽٣) ئەو بەرھەمانەى بەنازناوى ھاوار نووسراون ھى جەلادەت بەدرخانن (سلمان عوسمان - كۆنتى رەش) الامير جلادت بدرخان حياته وفكره، مطبعة الكاتب العربى، دمشق ١٩٩٢، ص ١٤٧.

لى فى هوى الاوطان قلب يخـــفق

وبحب اكراد الجريرة ينطق

ان صب ارضك يا جــــزيرة اننى

دامی الحـشی بك مـسـتـهـام شـیق

له (ژ ۲۰، ل ۱۳)دا، شیعری (الطیر والوتر والشعر)ی بالاوکردوّته وه که داوای زانین و هونهر ده کات و ده کیم:

على الاغصان طير الروض غنت

بالحــان عن الاوتار اغنت

وناحت بالنوى والرصد والت

فيا لله ما بالرصد اولت

وغنتنا بلحن الكرد حتي

علمنا انها للكرد حنت

دیسان گۆرینه وهی نامهی شیعری له نیّوان جهگه رخوین و ئوسمان سهبریدا له گزڤاری هاواردا دهکه ویّته بهرچاو. له (ژ ۲۱، ل ۲)دا. جهگه رخوین شیعری (پیامه که جهگه رخوین)ی بوّ ئوسمان سهبری نووسیوه و ده لیّن:

بگوری بم ژبوته ئهی براین من تو کـــانی

ژ دوری قه ته دهستی خوه له نیّق دهستی من دانی

له (ژ ۶۹، ل ۶)دا. ئوسمان سهبری بهشیعری (مارشا جانبیّزاران) وهلامی جهگهرخوینی داوهتهوه و دهلیّ:

كوردى گەل پاريز

ژ بو سەر خوه بون

دڤێ برژيني

ب جو مەردى خوين

شىفرى غەردىسى:

له گۆفاری هاواردا بۆ ئەوەی هاوار ببیته مەیدانیکی فراوان و شاعیرانی کورد تیا کۆببنەوە و یهک بگرن و بەرهەمی خۆیان لەو ریگایه بلاوبکەنەوە و بیروبۆچوونی خۆیان بەبی ترس دەرببون، گۆفاری هاوار دەرگای خۆی بۆ هەموو شاعیرانی کورد خستبوه سەرپشت، نهک هەر ئەوانەی بهکوردی دەیاننووسی، به لکو ئەوانەی بەعەرەبیش شیعریان دادەنا. شاعیریک بەناوی (الوانی الکردی) سی شیعری بهزمانی عدوبی له ژمارهکانی (۱۳ - ۱۷ - ۱۷ - ۱۷)دا بلاوکردۆتەوە. له (ژ ۱۳ ، ل ۲)دا، شیعریکی بەناوی (بکا بکا بکا عروب غورسیوه و دەلىتى:

سمعت بانني من ابي وهو قائل من الكرد اصلى جئت في العرب ناشيا

وقد جاء في (الذكر الحكيم) الا ادعهم لابائهم ان كان ثم تقاضيا اذا انت كردي وشاعر عصرنا

وملك قريض العرب لازلت راعيا

له (ژ ۱۷، ل ٤)دا، شيعرى (حب الوطن من الايمان)ى بالاوكردۆتەوه كه بەزمانى عەرەبى ھەستى خۆى بەرامبەر نيشتمان دەردەبرى و دەلىخ:

بەشى سێيەم

پەخشان لە گۆۋارى ھاواردا

پهخشان بهشیّکی سهرهکی ئهدهبه و بهچهند خالیّک له شیعر جیا دهبیّتهوه. وشهکه (پهخشان) له رووی فهرههنگییهوه بهمانای بلاو دیّت و له رووی زاراوهوه: بهواتای نووسینی بی کیّش و سهروا دیّ، بهلام ئهمه ئهوه ناگهیهنیّ که پهخشان دووره له هونهر. پهخشان بهگشتی دوو جوّره:

په خشانی ساکار: ئهم جوّرهیان به شیّوه یه کی ساده و ساکار و دوور له هونه رکاری ده نووسری.

پهخشانی هونهری: ئهم جوّرهیان بهشیّوهی سهروادار (سجع) و شیّوازی هونهری داده رژی و پیّی دهگوتریّ پهخشانی ئهده بی.

دەربارەى پێناسەى پەخشان (قدامەى كوړى جەعفەر) دەڵێ: «دەزانم كە زۆر دەستەواژە لە قسىەى عەرەبدا يان بەھۆنراوە يان بەپەخشان گوتراوە، ھۆنراوە واتە شيعر، بەلام پەخشان قسەيە».(١)

ئیبن خەلدونیش دەلّى: «دەزانم كه زمانی عەرەب و قسەكردنیان له دوو هونەر پیّكهاتووه؛ شیعر و نەزم كه ئەمەیان: قسەی كیّش و سەرواداره».

«ئهو نووسراوهی به کینشدا ده پرژی ههمووی لهسه ریه ک پیّه و ده پوا که سه روایه ، که چی له په خشاندا قسه بی کینشه» . (۲) ده ربارهی میترووی سه رهه لدانی په خشان به گشتی عه بدول په زاق بیمار ده لیّ: «له پووی میترووییشه وه ئه گهر سهیر بکهین ده بینین: کونترین ده قی ئه ده بیات، که به ده ستمان گهیشت بی هه لبه سته نه که په خشان» . (۳) هوی دره نگ ها تنی په خشانیش ئه وه یه وه کو د. عیزه دین مسته فا ره سول ده لیّن: «په خشانی هونه ری نووسراو له شیعر دواکه و تووه ، له به رئاسانی له به رکردنی شیعر و گواستنه وه ی به شیّوه ی زاره کی ، سروشتی شیعر که موزیکیه و نزیکه له سروشتی مروّث خوّی» . (٤)

لهبارهی سهره تای پهیدا بوونی پهخشانی کوردییه وه ش رای جیا جیا ههیه. عهبدول و زاق بیمار ده لمّی: «له کوردیدا دوور نییه کتیّبه ئایینییه کانی یه زیدی (جیلوه) و (مهسحه فی رهش) کوّنترین نموونهی پهخشانی کوردییان بوّ به جیّهیّشتبین، یان کتیّبی (سهرئه نجام)، که ئه ویش کتیّبیّکی ئایینییه، به و دهوره

پیروزه ههستا بیّت». (۱) به لام (رهشید فندی) لهم بارهیه وه رایه کی تری ههیه، به لای ئه وه وه: (عه لی ته دره ماخی) یه که مین په خشاننووسی کوردییه، ده لیّن: «پشتی مه په رتووکا (ته ره ماخی) خواندی و تیّک قه دای مه دیت بکوردییه کا راست و ره وان و په خشانه کا جوان هاتییه نقیسین، ته ره ماخی په رتووکا خول سالا هزارا کوچی یان (۱۹۹۱ - ۱۹۹۲) زنقیسیه. ته ره ماخی ئیّکه مین ریّز ماننووس و په خشاننقیسی کورده...». (۲)

ههر لهبارهی سهرهتای سهرههلّدانی پهخشانی کوردییهه وه، (د. شوکریه رهسول $(^{9})$ و د. فهرهاد پیربال $(^{3})$ مهلا مهحموودی بایهزیدی $(^{9})$ به $(^{1})$ به پهخشاننووسی کورد دهزانن، کهچی د. عیزهدین مسته فا رهسول لهم بارهیه وه رایه کی تری ههیه. که ده لّی: «یه کهم پهخشاننووسی کورد شیّخ حوسیّنی قازییه $(^{9})$ که له $(^{1})$ او $(^{1})$ دا $(^{1})$ دا $(^{1})$ دا $(^{1})$

پهخشان پهیوهندییهکی بههیّزی لهگهل رِوّژنامهگهریی ههیه: «چونکه نهک ههر لای کورد بگره لای همصوو نهتهوهیهک رِوّژنامه و گوقار مینبهری بلاوبوونهوهی پهخشانن و پهخشان زاد و زهخیرهی هموون، ئهوانه». (٦) سهره رای ئه و ههولانهی پیّش پهیدابوونی روّژنامهی کوردی بوّ نووسینی پهخشانه وههبوون، «پهخشانی کوردی له و روّژهوه روّژنامهنووسی کوردی سهری ههلداوه، بنکه و بنهمایه کی پتهوی بو دامهزراوه و روّژ له دوای روّژ لهگهل کاروانی پر شکوّمهندی ئهودا روّیشتووه و له خوّشی و ناخوّشیدا هاوه لی گیانی بهگیانی بووه». (۷)

⁽۲) د. شوکریه رهسول، ئهدهبی کوردی و هونهرهکانی ئهدهب، ل ۱۲۵.

⁽٣) عبدالرزاق بيمار، پهخشانی کوردی، دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٩٨، ل٧.

⁽٤) د. عزالدين مصطفى رسول، الواقعية في الادب الكردي، منشورات المكتبة العصرية، صيدا، بيروت، ٢٠٤.

⁽١) عەبدولرەزاق بىمار، پەخشانى كوردى، ل ٣١.

⁾ عقبدولروراق بیمار، پهخسانی دوردی، ل ۱۱.) .د. د فدری در ما تقدره اخرانگریمونی در انتقال میدخی انتقال کرد. در ما دار ۱۹۸۵ کرد.

⁽۲) رەشىد فندى، عەلى تەرەماخى ئىكەمىن رېزماننقىس و پەخشاننقىسىن كوردە، بەغدا، ۱۹۸۵، ل ٥٢ - ٥٥.

⁽۳) مهلا مهحموودی بایهزیدی، دابونهریتی کوردهکان، وهرگیّرِانی له رِووسیهوه د. شوکریه رهسول، چاپخانهی ئوفیّستی العداله، بهغدا، ۱۹۸۲، ل ۲.

⁽٤) د. فهرهاد پیربال، مهلا مهحموودی بایهزیدی ۱۷۹۹ – ۱۸۹۷ یهکهمین چیروّکنووس و پهخشاننووسی کورد، چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ههولیّر، ۲۰۰۰، ل ٥.

⁽٥) د. عزالدين مصطفى رسول/ الواقعية في الادب الكردي، ل ٢٠٥ - ٢٠٦.

⁽٦) عەزىز گەردى، پەخشانى كوردى، زانكۆى سەلاحەدىن، كۆلىژى ئەدەبيات ١٩٨٧، ل ٩.

⁽۷) محمد دلیر امین محمد، روّلی گوڤاری گهلاویژ له گهشهسهندن و پیشخستنی ئهدهبی کوردیدا، نامهی ماجستیر، کوّلیژی ئاداب، زانکوّی سهلاحهدین، ۱۹۸۹، ل ۷۵.

پهخشانی ئهدهبی کوردی بهگشتی بهشیّوهی دیالیّکتی کرمانجی سهروو بهتایبهتی ههبوو. ژمارهیه کی زوّر له نووسه رو رووناکبیرانی کوردییان دهکرد و لا نووسه رو رووناکبیرانی کوردییان دهکرد و لا پهرهکانی هاواریان بهبه رههمه کانی خوّیان ده پرازانده وه وهکو: (گوّران، جهلاده ت به درخان، شاکر فه تاح، حامید فهره ج، نوره دین زازا، د. کامه ران عالی به درخان، بشاری سهگمان، مسته فا تُه حمه د بوتی و هی تر... وه کو: ده رده که وی نووسه ره کان سه ربه هه ردوو دیالیّکتی سه ره کی کوردین (کرمانجی سه روو و کرمانجی خواروو).

پهخشانی کوردی دهبیته چهند جوّریّک وهکو: (۱- وتار ۲- خوتبه ۳- چیروّک (کورته چیروّک و نوّقلیّت و روّمان)، ٤- شانوّگهری ٥- ژینامه ۲- پهندی پیّشینان و قسـهی نهستهق ۷- بیروّکه (خاگـره) ۸- دانان ۹- لیّکوّلینهوه ۱۰- نامـه ۱۱- وهرگـیّـران ۱۲- مـیّـرژوو ۱۳- وتوویّرژه (مناظره). (۱۱) گوّقاری هاوار روّلیّکی گرنگی ههبووه له پهرهپیّدانی جوّره سهرهکییهکانی پهخشانی کوردی وهکو:

يەكەم: وتار

وتار جـۆرێكه له پهخـشـان و بهروٚژنامهگهرييـهوه بهسـتـراوه. ههر بوّيه: «مـێـژووى وتار بهمـێـژووى روٚژنامهگهريى بهسراوهتهوه». (۲) د. شوكريه رهسول بهم جوّره پێناسهى وتار دهكا: «نووسينێكى ئهدهبييه لايهنێ له لايهنه دياريكراوهكانى ژيان دهگرێته خوّ، يا بابهتێكى تهسكى ژيان لێكدهداتهوه». (۳)

ته حمه د نه مین به شینوه یه کی تر پیناسه ی په خشان ده کات و ده آنی: «وتار (essay) گرنگترین و خوشترین وینه ی په خشانی نه ده بییه. دارشتنین کی په خشانی کورت و ته و اوه ، باسی ته نیا با به تینک ده کات و زور به ی جار ناکه ویته ناو قالبینکی تاییه ت و دیاری کراوه وه » (٤)

مهرجی سهرهکی و تار ئهوهیه «دهبی دهربرینیکی راستگویانه بی له کهسیتی نووسهر). (۱) بیگومان ههر هونهریکی ئهدهبی خاسییهت و بناغهی خوّی ههیه، خاسییهته سهرهکییهکانی و تاریش ئهمانهن:

۱- قهباره: وتار ئهوهنده دریژ نییه که چهند لاپه رهیه ک بگری: «چونکه ئه و بیروبو چوونانه ی پهیوهندییان بهبابه ته که وه ههیه ، (٦) و تار ته نیا بیریک و درده گری و به کورتی و خهستی بوچوونی نووسه رپیشان ده دا.

- (۱) د. شوکریه رهسول، ئهدهبی کوردی و هونهرهکانی ئهدهب، ل ۱۲۵.
- (٢) د. عزالدين اسماعيل، الادب وفنونه، دار الفكر العربي، مصر، ١٩٧٨، ص ٢٨٨.
 - (۳) د. شوکریه رهسول، ئهدهبی کوردی و هونهرهکانی ئهدهب، ل ۱۲۸.
- (٤) احمد امين، النقد الادبي، دار الكتاب العربي، بيروت، لبنان، ١٩٦٧، ص ١٢٦.
- (٥) د. فائق مصطفى ود. عبدالرضا علي، في النقد الادبي الحديث، منطلقات وتطبيقات، ص ١٦١.
 - (٦) د. فائق مصطفى ود. عبدالرضا على، سەرچاوەي پيشوو، ل ١٦١.

۳- شیوازی نووسین: لهبهر ئهوهی و تار به شیکه له په خشان دهبی به شیوه ی په خشانیش بنووسری نه ک شیعر.

۳- تهکنیگ: لهبهر ئهودی و تار کهسیّتی نووسهر پیشان دهدا، واته گوزارشت دانهودیه لهو کهسیّتییه، بوّیه ههموو و تاریّک به یهک شیّواز نانووسری، بهلّکو ههر نووسهریّک تهکنیکی خوّی تیدا بهکار دینی و ههر کهسه شیّوازی تایبه تی خوّی ههیه.

٤- فۆیەتى ('C') او تار ھەرچۆنیک بیت و باسی ھەرچی بكات: «خاسیەتیكی ئاشكرای ھەیە ئەویش خودییه. نووسەر ھەرگیز ناتوانی سۆزداری تایبەتی خوّی بشاریتهوه». (١١) بەلكو نووسینهكه رەنگ و سیمای نووسەرەكەی ھەر پیوەدیاره.

گوقاری هاوار به پنی پروگرامی خوّی گرنگی زوّری به و تار داوه. و تاری هه مه جوّر له سه ر لا په په کانی هاوار به رچاو ده که ون به هه ردوو دیالیکته سه ره کییه که ی کوردی. چه ندین نووسه ر و روّشنبیری ناوداری کورد به شداریان له نووسینی و تاره کاندا کردووه. ئه و و تارانه ی له گوقاری هاوار بالاو کراونه ته وه، به پنی ناوه روّک ده کرینه هه شت جوّر:

* وتاری شهدبی و هونهری: نه و و تاره یه که نووسه ر به زمانیت کی نه ده بی پاک و پاراو بیروبوّچوونی خوّی له باره ی بابه تینکه وه ده رده بریّ. و تاری نه ده بی له گوفت اری هاواردا ره نگدانه وهی بیسروبوّچوونی نووسه ره کانیانه له باره ی نه و بابه تانه ی لیّیان دواون. بو نموونه: (هه فند سوری) له (ژ ۵، ل ۱)دا، وتاریّخی له ژیّر ناوی (نه ده بیاتی کوردی) نووسیوه، پیناسه ی نه ده ب ده کات و ده نیّن: «نه ده بیات پیکهینان و گوتنی میشک و فیکری ئینسانه به چه شنیّکی جوان و خوّش و ساف که ته نسیر بکات له سهر ئینسان، نایا ئینسان غه مگین و دلّته نگ ده کات، یان فه ره حناک و دلّخرّش و که یفدار ده کات. نه ده بیت و ده ری ده کاته ده ره و و دیلیّت به زمانیّکی شیرین و جوان».

بهبرّچوونی ئیمه ناوه روّکی ئهم و تاره بوّ ئه و روّژه شتیکی تازه و گرنگ بووه. له ههمان ژماره دا (ژ ۵ ، لا) جهلاده ت بهدرخان و تاریدک له ژیر ناوی (لوری یا بهدرخان) بلاّوکردوّته وه. له و و تاره دا شیعری (ده لالییا زاروان)ی ئهمین عالی به درخانی باوکی روون ده کاته وه و ده لیّ: «ئه ث لورییا کو ب خوه ب زمان و مانا خوه څه هیّژایه، ژ بونا من، ژ هیّله که دن بیره که مهزن و زهلوله. پی باپیر، باث، دی و برایی من – کو هه رچار ژ زودا گههشتن ره حمه تا خوه دیّ – تینه بیرا من». له جیّگایه کی تری ئهم و تاره دا ئهم شیعره روون ده کاته وه و ده لیّ: «ئه وه نده هم که س باوه ردکت کو ئه ث لورییا ها ده لالییا بهدرخانی مهزن، لورییا باپیری منه. لی نه وهلیّه. ب څیّ لوریی نه باپیری من به درخان، لی نه څیی وی، برایی من به درخان دن قیناند و دلوراند».

⁽۱) د. شوکریه رهسول، ئهدهبی کوردی و هونهرهکانی ئهدهب، ل ۱۳۹.

شاکر فهتاح له (ژ ٦، ل ١)دا، وتاریک له ژیر ناوی (هاوار) بهشیّهوههکی ئهدهبی پر سوّز و به کوردییه کی پهتی نووسیوه و ههستی خوّی بهرامبهر دهرچوونی گوّڤاری هاوار دهربرپوه و دهلّی:

«هاوار له چاوی ههموو کوردیکا دهخویندریتهوه، ههتاکو، دار و بهردی و الاته کهشمان ده قییژینی، هاوار!... هاوار! هاوار دوکه الیکی رهشی ناهو نالهی لی قهوماوانی کورده له دهروونی سالحییهوه دیته دهرهوه... هاوار: ئاوازیکی توند و کاریگهره له کومه له گوری مردووانی نهییوبی و به درخانییهوه دیته دهرهوه... هاوار: نالهیه که له شوینیک دیته دهرهوه، ناوه راستی روزهه الات و روزئاوایه، شوینی دواروژی عالهم، به الام چی شینی ئیستای کورد...». له (ژ ۱۶، ل ۱۶) دا ئوسمان سهبری و تاریکی بالاوکردو تهوه روخنه له ههندی بابه تی گوقاره که ده گریت وه کو: الاوازی و نزمی ناستی نهو به رهمانه، مههستی نووسه رهکان، ده الی بران گوقارا هاواری ئیرو ههفت مه هن له سهر زاری کوردمانجی ب دهر دکه شه بنافیا چاپ کرنا هاواری، ژ بوونا دانینا بنگه هی زمین بوو، ژ بو قی یه کی ژی خوه دیی هاواری د هرمارا (۱) دا دا بو زانین کو قهسدا بلاقه کرنا هاواری جثاندنا پرسین کوردی یین کو وندا بوونه، ئه ده بیات که فنار و نوژه ن، چیروی، چیرچیروک، قهوایدین وی بوون. نه زنهو دنهیرم کوهنه که برایین مه یه کجار، ژ گو نافین خوه د گوفاری ده بیبین چافدانه به ندکان، هنه که بی په سنا خوه پیشه تو تشتی نانفیسین. گه لو نزانم نه ف نقسارین هایین ته و شراین به زمانیکی په تی و پاراو نووسراوه، نه مه هه ای نه و سه رده مه سه یری نه م پارچه و تاره بکه ین ده بینین به زمانیکی په تی و پاراو نووسراوه، نه مه شه بو نه و سه رده مه شتیکی تازه بوو.

* وتاری زانستی:

نووسهری ئهم وتاره دیته سهر قوّناغهکانی دروستکردنی نوقار تا دهگاته جهنگی یهکهمی جیهانیی و ده لیّن: «نوقاریّن تورپیل ئاڤییّژ د شـهریّ (۱۹۱۶) ئان ده پهیدا بوونه دڤی شـهریّ کهتنه شکلهکی ته کوزتر و نوقاریّن ئیروّده ل گورا مهزناهیا نوقاریّ (٤٠ - ٥٠) دهریاڤان چهند توّپ و تورپیل ههنه».

ههرهکوّل ئازیزان له (ژ ۵٦، ل ۲)دا وتاریّکی دهربارهی داهیّنهری بهنج، زانای ئینگلیزی جیهمس

سمپسون (۱۸۱۱ – ۱۸۷۰) بلاوکردو ته وه، باسی ژیانی ئه و زانایه ده کات، پاشان دیته سه ر چونیه تی دو زینه وی به نج و له برگهیه کی و تاره که یدا ده نیخ: «چاری چریا پاشین سالا (۱۸٤۷) ئان بوو. د (له بورا تورا سمپسون) ده دوو پژیشکین دن هازر بوون، د. که یت و، د. دونکان، هه ر دوو ژی معاونین وی. سمپسون به نجه کی نوو چی کر بوو و دقیا بوو وی ب جه ربینه. لی ته جریبه نه ل سه رکیتی و وی ده رمانی به لی ل سه ر نه نه اسه رکتوران بخوه دی به اتا چیکرن. د. که یت ده ست پی کر و قه ده ره ک وی ده رمانی به ن کر. پشتی دوو ده قیقان که یت بی هش که تبوو ئه ردی سمپسون و دونکان دابوون په ی. هه رسی پیشک ب ئه نجامه که نه ناس قه خوه ل ئه ردی دری ترکر بوون. ژ زندیان بیت دمان مریان، ئان ئه وی قه گه رپانا ژینی و ئینسانیه ت ژ ئینسانیه تی دی خه لاس بوا ئان هه رسی ژی د خزمه تا ئینسانیه تی دی به وربان ب چوان».

پ وتارى كۆمەلايەتى:

وتاری کومه لایه تی بابه ته کانی: «له ناخی کومه له وه وه رگیر اون. نووسه ر پروبه پرووی گرفتیکی کومه لایه تی ده ده بیته و با به ته کانی: «له ناخی کومه لایه تی ده بیته و به زانی و دابونه ریت و ئافره ت و زانست و ئازادی» . (۱) چه ند دیار ده یه کی کومه لایه تی بوونه ته هه وینی هه ندی و تاری گوتاری هاوار. جه گهرخوین له (ژ ۱۰، ل ۵) دا و تاریخی به کوردی نووسیوه به لام ناونیشانه که ی عمره بییه (قولوا الحق ولو علی انفسکم)، په خنه له شیخ و مه لاکانی کورد ده گریت، چونکه خه لک هان ناده ن بوخویندن و زانیاری: «گهلی سه یدان ئه زی چه ند گوتنا ژ وه ره بیژم، گهره که هون (نه خه یدن). (*)

ژ رِیَشه چمان ئهم بهلنگازن و خه ڵک دهولهمهندن. لهورا ئهم نزانن. چمان ئهم گازا چوخ ب دهه مهجیدیان دکرین و ئهم گازا شالی خوه ب دهه قروشان ناکرن؟ وهها رهنگه کرین و فروتنا مه ته قده ژ مهره زیانه، نه کاره ئه ف ژی ژ دهستی مه لا و شیخان تی سهریمه. لهورا جاره کی دناف وه عزو گوتنی خودده ژمهره نابیژن چمان ئهم نهزانن؟».

له (ژ ۲۷، ل ۷)دا رووشهن بهدرخان وتاریک دهربارهی روّلی ئافرهت له کوّمه لدا نووسیوه و له ژیر ناوی (کهبانی و ماموّسته). داوا ده کا که ئافرهتی کورد بخویّنیّت، چونکه ئهرکه کانی له و قوّناغه دا له ئافره تی و لاتانی تری جیهان زیاتره، تهنیا زانست و زانین یارمه تی ئافره تی کورد ده دا بو جیّبه جیّکردنی ئهرکه کانی و ده لیّ: «بی شک وه زیفا ژنان ئا پیّشین دیاتی و کهبانیّتییه، ژ بو ژنان ژقان پیّشتر وه زیفه نینه و ههر کار و وه زیفه دیهی وان ره تیّت. لی گافا مروّف بالاخوه دده و تهسیرا ژنان لهسهر ژیانا میلله تان ئا جفاکی ده رپیش دکه دبینه کو ژن راسته ریّ و نه راسته ریّ و به ناواییّن تیفه ل ژیانا ملله تان کار دکن ژ له وره ژنان ژ وه زیفه ییّن خوه ئیّن ئهسلی پیقه وه زیفه ییّن ده ئیّن مهم هه نه».

لهبهر گرنگی باری کومه لایه تی و رووداوه زوره کانی ئه و سهردهم، گوقاری هاوار بایه خینکی به رچاوی

⁽۱) د. شوکریه رهسول، ئهده بی کوردی و هونه ره کانی ئهده ب، ل ۱٤٠.

^(*) نەخەيدن: توورە نەبن، عاجز نەبن.

^(*) تەوش = بىتى ھوودە، (ھراو، عبث)

بهم لایهنه داوه و چهند وتاریّکی کوّمهلاّیهتی جوّراوجوّری بلاوکردوّتهوه:

أ- جهميل حاجق، وتاري (دهردي سادق)، (ژ ۱۳، ل٤).

ب- لاوێ فندی، وتاری (دەردێ نەزانیێ)، (ژ ۱٤، ل ۲).

ت. ک...، وتاری (له کوردستانی خویّنین دا)، (ژ ۱۶، ل ٦).

پ. يەكى ۋەخاندى، وتارى (دوو سەر ساڵ)، (ژ ١٥، ل ١).

لهگەل كۆمەلنى وتارى ترى كۆمەلايەتى.

* وتاری سیاسی:

ههرچهنده جمهلادهت بهدرخان له (ژ ۱ ، ل ۱)ی هاواردا دهلّن: «هاوار ژوپینـ شه ب ههر تشـتی کـو كورداني و كورديتي پي بهندهواره دي مرول ببه. تني سياسهت ژي دووره، خوه نا ئيخه سياسهتي. هاواريّ سياسهت ژ چڤاتيّن ولاتي ره هشتيه»، بهلام لهگهلّ ئهمهشدا لهبهر ئهوهي كوردستان له ههموو بواریّکدا له ژیر کاریگهری سیاسهتدا ده ژیا، هاوار و نووسه رهکانی نهیانتوانیوه خوّیان له و بارودوّخه بهدوور بگرن و بهبی هه لویست بن، بویه دهبینین بابه ته کانی گوڤارهکه رهنگدانهوهی ئهو بارودوخهیه و وتاري سياسي جيّگايهكي فراواني لهناو لاپهړهكاني گوٓڤارهكهدا گرتووه. جهلادهت بهدرخان له (ژ ۹، ل ۱)دا وتاریکی له ژیر ناوی (وهلات، وهلاتینی و ئال) بلاوکردوتهوه، باسی نیشتمان و نیشتمانپهروهری و ئالا دەكات و دەلىخ: «وەلات ئەردى باب و كالكين مەيە. وەلات ئەو درە كو پيشىيىن مەل وى رابونە، ژ بونا ئاواهييا وي خهبتينه و ل وي مرنه. وهلات ئهو دياره كو ئهم تيّدا سهكنينه و روّژهكني دناڤ ئاخيّن وى بينه قهشارتن» له جيكايهكي ترى ههمان وتاردا باسي هاونيشتماني دهكات و دهلين: «وهلاتي بقه نجيا هه ث شاد بن، به رخراپيا هه ث دكه ثن. شين و شاهينه تاوان يه كن. خه لكي وه لاته كي برايين ههڤ، پسمامينن ههڤن، ههر گاڤ ب ههڤره، دهست بهدهست ژبونا خوهشي، ئاڤاهي و ئازاهييا وهلاتتي خوه دخهبتن. كام و ئارمانجا وان يهكن». دهربارهي ئالاش ههر لهو وتارهدا دهليّ: «ئالا ناموسه، روومهت و بهختتي ملله تانه. زارويي ههر ميلله تي ژبونا بلندي و بقه در بوونا ئالا خوه، بي پهروا خوه ددهن كوشاتن». له (ژ ٤٩، ل ٢)دا، رهشيد كورد وتاريكي دهربارهي زاراوهي جــڤـات واته نُهنجــوومــهن بالاوكردوتهوه، لهسهر واتا و ئهركهكاني ئهنجوومهن دهدويت و دهالي: «د كورمانجيدا ژ كومبوون و جڤينا چەند مروڤان را جڤات تى گوتن. لىي ژ گوتلەك مروڤ را وێ چاغىي جڤات دېێژن كو ئەو گوتل بو جيهانينا دوزهكيّ ئان گالاز و دهه كهكيّ جڤيابه و خورتي سهر دهستي يا ل باتان ل سهرههڤ ههبه، (بكورتى: رامان و ئارمانجه كه جڤاتتى ههبه). ئهگهر رامان و ئارمانج ژ جڤاتتى دوور به ئهوى بيته گوتن كو (دەهبەژى پەڤ را دژين و دخەباتن). لتى نەوسايە خەبات و جڤينا دەهبەيان ب ئاژوتنەكە نەهشىييە. پشیینن وان چاوان بوون نهو ژی وهک وانن و نهوی ههر وهبن. جفینا مروّفان بهههش و ژیرهگیتی هافلا شههرهزایییه، بزانین و بنگههه، ههر جڤینهک مروِّڤان پیشڤه چوونهکه». بابهتی سیاسی له هاواردا زوِّرن و چوارچێوهیه کی فراوانیان داگیر کردووه و بهچهند بیروبوٚچوونی جیا جیا بهپێی نووسهره کانیان له

سیاسه تی گشتی ئه و سهرده م دواون و شیبیان کردو ته و ئه نجامیان لنی به ده ست هینناوه. هه روه ها له ژیر رماره کانی (۳۰ – ۵۱) (نیره شان) (۱) ده رباره ی جه نگی دووه می جیهانیی، زنجیره و تاریخ که ژیر ناوی (ره و شا دونیایی) بلاو کردو ته وه .

؛ وتاری م<u>نژوویی</u>:

له خالنی حدوته می پرقرامی گوفاری هاواردا هاتووه که یه کن له و بوارانه ی گوفاره که گرنگییان پیده دا بواری میزووه. بزیه گوفاره که بایه خی تایبه تی به میزووی کورد و کوردستان داوه. خاوه ن و نووسه ره دیار و بهرده وامه کانی هاوار گهیشتبوونه ئه و راستییه، که به شینکی زوّری میزووی کورد و کوردستان له لایه ن بینگانه وه نووسراون، بوّیه ئه و میزووه پیوبستی به پیداچوونه و راست کردنه و و سهرله نوی نووسینه و ههیه. هه ر بوّیه شه هاوار ده رگای بو بابه تی میزوویی هه موو سهرده مه کان خستبووه سه رگازی پشت و ، شاره زایانی کورد چه ندین و تار و لینکولینه وهیان له سهر لا په ره کانی هاوار نووسیوه. بو نموونه: له (ژ ۲۲ ، ل ع) دا همره کول تازیزان و تاریخی له ژیر ناوی (کاردوخ و وهلاتی کاردوخان ئان کورد و کوردستان دوه ختینه و نانستانا که فن ده نووسیوه و له شوینیکدا ده لی : «پشتی مرنا داریوشی دووه م کوری وی یی مه ن نهرده شیر له سه ر ته خدم مستانی روونشت. برایی وی یی کچک کورش ، کوری په ری یی مه مدن نه درده میزادی دلی خوه داگرتن کر کو وی بکوژه. لی کورش ، ب هم مده رفانیا دیا خوه جانی خوه خه لاس کر. نه رده شیر له برایی خوه بووری ، نه و ب خاتری په ریزادی دلی ل جم خوه نه هشت. نه رده شیر کورش کره والیی نه نه دولی و ژ جه م خوه ب دوورخست » .

ئهمه دهربارهی میتژووی کونی کورد. له (ژ ۱۳ ، ل ۱) دا جهلاده ت بهدرخان و تاریخی میتژوویی له ژیر ناوی (سولتان سهلاحه دینی ئهیویی) بلاو کردو ته و باسی گهوره پیاوانی کورد ده کات و له برگهیه کدا ده لی ده نی «ژ میلله تن کوردان گهله که مروقین مهزن ده رکه تنه. ههر وه کی شارموی – زاناکی رووسی – گوتیه. ئه زی چهند پرسین شارموی ب کورتی بگهیزمه ههوه (میلله تین هه نه بجهنگاوه ری و دلاوه ری یا ههن سهردارین خوه، خوه دانه ناس کرن و ژهن ده وله تین ئاسیا و ئه فریقایی پادشاهین دانه. کورد ژوانن. نافی کوردان، هیژ د پنشیا زهمانی که قن ده بدربین روستهم و پنشده تر ب کیشوه رکشایین سهلاحه دین و برایی وی مهلکی عهدل، بلند و گهش بوویه. ژفان پیقه ئه شه میلله تی ما مهزئین دن ژی گههاندنه. ههر وه کی که ریم خانی زهند کو دنیقی بابه لیسکا هه شده هم ده مالباتا زهندی دانییه و زانایی مهزن ئیبن نهدوه ها نه به دلیسی ...». هه روه ها ده رباره ی میتژووی نوی کورد. هه شند سوری له (ژ ۱۷ ، ل ۱) دا و تاریخی ده رباره ی کتیبی (میجه ده درباره ی نووسیوه، که له سالی (۱۹۱۸) دا حاکمی سیاسی ناوچه ی سوران بووه و دواتر کتیبی (دوو سال له کوردستاندا)ی نووسیوه و ده لای: «میتجه هه که که کورده کانه وه فیکری همی کورده کانه وه فیکری

⁽۱) نيره قان، نازناوى جهلاده ت بهدرخان بووه، بروانه: سهلان عوسمان (كۆنتى رەش)، الامير جلادت بدرخان حياته وفكره، مطبعة الكاتب العربى - دمشق ۱۹۹۲ - ص ۱٤۷.

خۆى دەرخستووه كه دەتوانىن ئىستفادەي لى بكەين. جوانترىنى (قەنجتر) ئەو قسانە ئەمەي خوارەوەيە: ئەمى لىرەدا دەيبىت بىشكو كوردەكان عىبرەتى لى وەربگرن.

ميجهر ههي بيريويهتي: (كوردهكان له جڤاتيكي (كۆمهٽيكي) خيالات پيكهاتوون كه قهد بهيهكهوه نه نووساون و یه کگرتنیان یه یدا نه کردووه، وه زور کهم ده یانه څیت که یه کیه تییک له ناویانا ییک بیت، ئەوان دەيانەقىت وە ھىڭقى دكەن كە لە جىنگا سەختەكانى ناو چياكان و كويستانان (زۆزان) بژين و رابويرن، ويرگ بدهنه ههرچي حكوومه تيك ئهگهر هيزدار بيت)...».

* وتاری زمانهوانی:

هاوار ههر له سهرهتاوه له (ژ ۱)دا ئاماژهی بهگرینگی زمان کردووه: «زمان شهرتا ههیینی ئا پیشینه» واته زمان مهرجی سهره کی همبوونه. هاوار لهبهر روِّشنایی ئهم گوتنه یان ئهم دروشمه، بایهخی زۆرى بەزمانى كوردى داوه. ھەر لە يەكەم ژمارەدا جەلادەت بەدرخان دەستى كىرد بەبلاوكردنەوە و دانان و به کارهینانی ئەلفوبینیه کی تازه بو زمانی کوردی به پیتی لاتینی: «دقی روزی ده کوردمانج بوونه خوه دیی ئەلفا بىينكە ب سەرخوە ئەلفا بىينكە كوردى و ژنيرى ئەلفا بىين مللەتنن دن، مللەتنن بىانى خەلاس بوون. ئەث ئەلفا بى ئالەكە، ئالا بسەر خوه بوونە ھەيينا مە ئا ئەدەبىيە». (١)

دەربارەي ميترووي دانانى ئەم ئەلف بييە جەلادەت بەدرخان ئامارد بۆ ئەوە دەكات و دەلىّى: «بەلىّى، ئەلف بايە كو ژ سالا ھەزار و نەھ سەد و نوزدان قە ئەز لىي دەخبىتى، من ئەو دوى رۆژى دە، درو پەلىن هاواري ده بلاڤا كر» . (۲) ههندي دهيانگوت جهلادهت بهدرخان ئهم ئهلف بييهي له توركي وهرگرتووه، جهلادهت خوّی وهلامی ئه و جوّره کهسانه دهداته وه و دهلّی: «ئهز پاشتی ژی ب ئهلفا بنی یا خوه مژول دبوم، نهگوهارت. من ههر تشتین خوه پی نقیساندن و ناسین خوه ره ددا زانین. وهکی ترک ئهلفا بی یا خوه بلاڤ كرن مه ديت كو ددهنگين هن حمرفان ده ئەلفا بيين مه نهمينا هەڤن. دەنگين هەبوون كو تركان نه گوت بوو، ژبونا هیّسانی کرنا خوهندنا نقیساریّن مه، ژ کوردمانجیّن ترکیی ره، مه دهنگ هن حهرفان ب هه څ گوهارتن و ههر چهند ههبوو مه ئهو چهند ئهلفا بني يا خوه خست نيزنگني ئهلفا بني ترکان» . ^(٣)

ئەو ئەلف و بيّيەي جەلادەت بەدرخان داينابوو ئەمرۆ شان بەشانى ئەو ئەلف و بيّيەي لە كوردستانى عيراق و ئيران كوردى پني دهنووسن، له زور جيّگاى جوّراوجوّر بهكارديّ و كوردى پني دهنووسريّ.

لی همتانی کو ترکا ئەلفا بی یا خوه بلاڤ کرن یامه وهکه خوه دما و تیدا مه تشته کی بنگههی بوان حهرفین کو مه نیشان کرنه لی ب حهرفین دن نیشان کر بوون. ههر وهکی مه بهری ژی چهند جاران

بۆ ئەوەي خويننەرى كورد فيرى نووسىنى كوردى ببى بەئەلف بيى لاتىنى، جەلادەت بەدرخان زنجىرە

وتاریّکی بلاوکردهوه و که پازده ئهلّقه بوو. له (ژ ۱ تا ژ ۱۸) جگه له ژمارهکانی (۱۶، ۱۵، ۱۹).

لهو زنجیره وتارهدا زۆر بهوردی باسی چۆنیهتی بهکارهیّنانی پیتهکانی بهنموونهوه کردووه و بۆچوونی خوّی

روون کردوّتهوه. شایانی باسه له (ژ ۱)ی هاواردا، ئهلف بیّیهکهی خوّی به پیّنج زمان: کوردی و فارسی

یاشان له (ژ ۲، ل ۵) دا وتاریکی له ژیر ناوی (ئەلفبایت کوردی) بالاوکردهوه و ئاماژهی بو ئهوه

کردووه که لهوانهیه ئهلفابایهکهی همندی کهموکورتی تیّدا بیّ: «ههروهکی د گهلهک تشتان ده تیّت دیتن

دبه کو د جارا پیتشین ده د ئەلفا بی یا مهده ژی کیم و زیده هن کیمانی دی بکه ثن بهر چاڤان. ئه ث کیما

نيين ها د ئەسلين خوه ده ژكيما نيني بيتر پاشياهن كوتهكيانن كو مروّڤ ژي وان نكاره خوه بده ئالي».

وهنهبی گوّڤاری هاوار تهنیا گرنگی بهدانان و چهسپاندنی ئهلف بنی دابی و بهوهنده وازی هیّنا بنی،

له وتاری (سنی تاریخین هاواری) که له (ژ ۲۷، ل ٤)دا بلاوکراوهتهوه، جهلادهت دهربارهی پیناسهی

ریزمان ده لنی: «ب کورتی گرامیر ته فاییا قهیده نین (قاعده) راست ناخافتن و راست نفیساندنا زمینه.

ئەڭ قەيدە ب خوە ژ زمين تينە دەر، بەلى ھەر كەس ب زمانى خوە ئى مادەر بىيى كو بدە ئەقلىن خوە

راست دئاخقه. ئەڤ راستىيى ب ھن قەيدان تىتە پى و مرۆڤ دەما خەبەردانى دە بىيى كو ب زانە ب وان

قه دچه». جهلادهت بهدرخان وه كو شارهزايه كي پسپور له بواري زمانه وانيدا ديته مهيداني نووسين و

زنجيره وتاريّک له (۲۲) ئەلقە بالاو دەكاتەوە، كە لە (ژ ۲۷)ەوە دەست پيدەكات و تا (ژ ۵۷) بەردەوام

دهبيّ. لهبارهي ميٚژووي دهست پيکردني نووسيني زماني کوردي دهڵێ: «گراميٚرا کو ئهز ئيروٚ د هاوارێ

ده بلاڤ دکم، من بنگههێن وێ د سالا (۱۹۲۹) ئان ده ل ههسيچێ (حهسهکه) داني بوون. ژ هنگێ ڤه

ئەز لىنى د خەبتم» .(١) لە (ژ ٣٥، ل ١٤)شدا وتاريّكى لەبارەي ريّزمانىي كوردى بالاوكردۆتەوە، كە باسى

راناوه کهسییه کان ده کات و ده لیّن: «پرونافیّن کهسین ژفان پرونافان ره پرونافیّن کهسین دبیّژین. ژبهر

كو ئەو نەمازە د كەڤن شونا كەسان و وان دنمينن. د كەسەكى دە سىخ كەس ھەنە دكەڤن ئاخاڧتنىخ. ئىخ

خهبهر بيّر، ياني يني كو دئاخيّقه، ئو يني كو پني ره تيّته ئاخافتن و كهسي كو ئاخافتن ل سهر وييه.

دگرامیزی ده ژوانره کهسی پیشین، کهسی دووهم. کهسی سییهم دبیرن». گهورهترین کیشهی زمانی

کوردی ئهوهیه که بهسهر چهند دیالیّکتیک دابهش بووه و تا ئیّستا زمانیّکی ستاندهرد لهو دیالیّکتانه نههاتزته ئاراوه. ئهم كينشميه سهرنجي خاوهن و نووسهراني گۆڤاري هاواري راكينشاوه، بۆيه بايهخي تايبهتييان بهم لايهنه داوه و چهند وتاريخكي زمانهواني لهبارهي يهكگرتني زماني كوردي لهسهر

به لکو دریژهی به بالاوکردنه وهی بابه تی تری زمانه وانی داوه، وهکو: ریزمان و میرژووی زمان و

ديالێكتەكانى.

و تورکی و عدرهبی و فرهنسی بالاوکردو تهوه بو ئهودی بههمموو خوینهرانی ئهو زمانانهی بناسیّنیّ.

⁽١) جەلادەت بەدرخان، (خوە دىتى ھاوارى)، سى تارىخىن ھاوارى، گىزقارى ھاوار، ژمارە (٢٧)، (١٥)ى نیسانی ۱۹٤۱، ل ٥.

⁽۱) جەلادەت بەدرخان، سى تارىخىن ھاوارى، گۆۋارى ھاوار، ژمارە (۲۷)، (۱۵)ى نىسانى ۱۹٤١، ل ٤.

⁽۲) سەرچاوەي پېشىوو.

⁽٣) جهلادهت بهدرخان، روپهلنيّن ئهلفا بيّ، چاپخانا تهرهقي شام ١٩٣٢، كتيّبخانا هاواريّ، ههژمار (٢)،

لاپه په کانی گۆڤاری هاوار بالاوکراوه ته وه. له چوارچینوه ی بایه خدان به م بابه ته گرنگه. (پیروّت) له وتاریخکدا که له ژیر ناوی (عه کسی صه دای هاوار) نووسیویه و له (ژ ۱۰، ل ۱) دا بالاوی کردو ته وه ده نیخ: «من ئومیندم وایه ئه گهر هاواری خوشه ویست بو موده تینکی مناسب له سه رئه م رینگایه وه بروا ئه وسا له هجه یه کی مشته ره کی کوردی داده مه زریّت و بو له یه ک تینگه یشتن مه جبوور نابین به که لاک هینانی زمانین کی ئه جنه بی».

هدر لهبارهی یه کگرتنی زمانی کوردی (عهلی سهیدو گورانی) له (ژ ۲۲، ل ۱) دا به شداری له و گفتوگویهی کردووه که دهبارهی ئه و بابه ته وه لهه ده رلایه په و که ده ده درا، پیشنیاری کردووه که «بهری هه ر تشتی دقیت ئه م زاره کی ژ بو خوه ندن و نقیساندنی ب بژیرن، پشتره پرسین زارین دن بیخن ناف وی زاری». هه ر لهباره ی زمانی یه کگرتووی کوردی و پیویستی کورد به و زمانه، (هه قند سوری) له (ژ ۲۱، ل ۱) دا و تاریک له ژیر ناوی (له بو یه کیتیا زمانی کوردی) بلاو کردوته و و ده لی: «هه مووتان دوزانن پایه ی یه که مین، به شکو پایه ی هه ره گه و رهی (یه کیمتی)، یه کیمتی زمانه و به بی یه کیمتی زمان و شیوه، یه کیمتی قه و می ییک ناییت».

لایهنیّکی تری لیّکوّلینهوهی زمانهوانی لهسهر لاپه پهکانی هاوار، ئاوپدانهوهیه له وشهی زمان و داواکردنه بر پاککردنهوهی زمانی کیوردی له وشهی بیّگانه. (لاویّکی کیورد) له (ژ ۲۱، ل ۱)دا و تاریّکی له ژیّر ناوی (یهکیّتیا زمانی کوردی) بالاوکردوّتهوه، زیاتر ئاوپی له پاککردنهوهی زمانی کوردی داوه ته و شه ی بیانی.

پیشنیازی کردووه چهند کوّمه لیّک دامه دری نهرکیان پاککردنه وهی زمان و دوّزینه وهی و شه ی کوردی پیشنیازی کردوه چهند کوّمه لیّک دامه دان عالی پهتی و دانانی فه رهه نگی کوردی بیّ. بر گهشه پیدان و پیشخستنی زمانی کوردی، د. کامه ران عالی به درخان له (ژ ۳، ل ۱) دا و تاریّکی بالاوکردوّته وه به ناوی (د دور هه ف خستنا زمانان ده) دا. ده لیّن «فیّجا ژ بونا فه ژاندنا زمانی مه دقیّت کورد هه می، گافا د ناخقیّن، نان دنقیسن، با الا خوه بدن و پرسین نه کوردی ته فلی زمانی خوه مهکن. ب فی ناوایی زمانی مه پرسیّن خوه ییّن ژ بیر کری نان و ندا بووی ژ نووقه پهیدا دکه. ژ بلیّ دن ژی پرسیّن نو دزی و هالو زمانی قه دگه ره سه ر خورتی یا خوه نا پیشین» به م جوّره ده رده که وی که و تاری زمانه و انی داری کاریگه ری خوّی هه بووه له هوّشیار کردنه و ه ویّنده و ارانی کورد بو زیندووکردنه و و پاککردنه و و په ره پیّدانی زمانی کوردی و هه ولّدان بوّ پیّکه و ه نانی زمانی کی میردی و ایک کورد بو زیندووک و کورد پیّی بنووسیّ و بخویّنیّ.

، وتاری ودسفی:

وتاری وهسفی بهشیّکه له پهخشانی ئهدهبی. نووسهر لهم جوّره وتارهدا وهسفی شتیّک یان دیمهنیّک یا دیارده یه دیارده یک دهکات و بهریّگهی ئهو وهسفکردنهوه بیسروبوّچوون و ههستی خوی دهردهبریّ: «لیّرهدا وهسفکردن هوّکاره و ئامانج نییه. هوّکاریّکه بوّ چهسپاندنی ئهو رایهی دهیهویّ دهریببریّ. لهوانهیه بابهته که سروشت بیّ یان گیانلهه ریّک بیّ. نووسهر له سهرنجدان و دهستنیشانکردنی بابهته کهش

گۆڤاری هاوار وهکو گۆڤارێکی ئهدهبی... ههمهچهشن و دهوڵهمهند بههونهرهکانی شيعر و ئهدهب، وتاری وهسفی جێگايهکی زوّری لهسهر لاپهږهکانی ئهو گوڤاره بهخوّوه گرتووه. چهندين نووسهری کوردی بهتوانا بهشدارييان له نووسينی وهسفيدا کردووه. گۆران له (ژ ۱۲، ل ٤)دا وتارێکی وهسفی ئهدهبی جوان و پړ ههست و سۆزی نووسيوه، دهڵێ: «ئهگهر جوانی نهمامێکی سهوزی پاراو بێ، چاو جووتێ گوڵی گهشه بهتهوقهسهرهکهيهوه. چاو جووتێک شا ئهستێرهيه بهبهرزايی ئاسمانهوه، چريسک ئودوهنگی گهشه بهتهوههمری پرشنگداره، تاجی عیشق و جوانی ئهڕازێنێتهوه، جووتێک پهنجهرهی پووناکه، ئهنواړێ بهسهر باخچهی پودا. چاو دوو پهږهيه له کتێبێکی مقدهس، پړه له ثايهتی حوسن!... حمقیقهتهکانی پود، سړهکانی دڵ، پازهکانی دهروون بهحهرفی نوور تیا نووسراوه!... ئاخو له چاو بهلیغتر، له چاو پر مهعناتر، له چاو سحراویتر، چ ئهسهرێکی پودی، چ کتێبێکی عاسمانی ههیه؟...» دیسان گوران له (ژ ۱۳، ل ۵)دا وتارێکی هونهری نووسیوه، پهخشانێکی شاکاره له وهسفی فرمێسک دیسان گوران له (ژ ۱۳، ل ۵)دا وتارێکی هونهری پوله کوژراو گهرمتر، له فجدان سافتر، له ئهخلاق دلاوپێک که له خوێنی دلی عاشق سویرتر، له جگهری پوله کوژراو گهرمتر، له وجدان سافتر، له ئهخلاق پاکتر، له عیشق حهساستر...»

له (ژ ۱۹ ، ل ۳) دا نهزیر لهوهند وتاریخی له ژیر ناوی (ب خوالی خوه قه) بلاوکردو ته وه، له برگهیه کی و تاره که دا وه سفی نیشتمان ده کات و ده لیّ: «وه لاتیّ من خوه شه، ده لال و رنده، ته ف زیف و زیره، پی فیده لیّ خوه دی نینه وه که په زیّ بیّ شقان وه لاتیّ مه کانییا قیز و خورتانه. وه لاتیّ مه هه می هناره، فیده لیّ خوه دی نینه وه که په زیّ بیّ شقان وه لاتیّ مه کانییا قیز و خورتانه. وه لاتیّ مه هه می هناره، خورتین دوان فه نا گوری هاره، قیزیّن وان ته قدا گه ردن بموری نه». له (ژ ۲ ، ل ۳) دا، و تاریخ به بی ناوی ناوی نووسه ر بلاوکر اوه ته و و ناوی (له هی) به سهره وه یه و اته لافاو. نووسه ره که وهسفی لافاو ده کات به لام مه به توستی بیریخی سیاسییه، ده لیّن: «له هی ژ هه ف گه هانا دلوّ پیّن بارانی پیته نه توسته. په شکیّن بارانی و بارانی گافا ژ هه ف جودا و یه ک بیه که د که قن روی نه ردیّ، نه رد و ان داد قورتینه، تهنیا خوه پی قه دکوژینه. لی گافا دگه هی هنای گوران په شکیّن قه لس له هیکه بوش را د به. دلوّ و په شکیّن بارانیّ و یه کبوونیّ د تفاقیّ ده نه». و ه ک دیاره نه م وه سفی لافاوه به مه به به ستی هاندانی روّله کانی گه له نووسراوه بوّ نه وه کی به به به که و تورکی نورمن و دورکی خوّیان پی تیّر ده کا. ها وار زوّر و تاری تری وه سفی تیّد ایه که پیّویست دوژمن هه لیانده لووشی و رگی خوّیان پی تیّر ده کا. ها وار زوّر و تاری تری وه سفی تیّد ایه که پیّویست ناکا باسی هه موویان بکهین.

⁽۱) د. شوکریه رهسول، ئهده بی کوردی و هونه رهکانی ئهده ب، ل ۱٤۰.

* وتاری شیوهن:

وتاری شیوهن ئهوه یه یه کتی ههستی ختی بهرامبهر کارهساتیک یان رووداویکی دلتهزین یان شههید بوونی قارهمانیک یان کوچکردنی کهسیکی نزیک دهرببریت. بو نووسینی ئهم جوّره و تاره پیّوبسته نووسهر وشهی وا به کاربیّنی و رستهی وا دابریّری که کار له ههست و سوّزی خوینهر بکا. لهوانه یه ههندی لیکوّلهره وه نهم چهشنه و تاره بخهنه چوارچیّوهی و تاری کوّمهلایه تی یان وهسفی، بهلام بهبوچوونی ئیمه لهبهر نهوهی و تاری شیوهن تایبه ته بهجوّره رووداویکی ناخوّش و جهرگبر و وشهی تایبه تی خوّی تیّدا لهبهر نهوهی و تاری شیوهن تایبه ته بهجوّره رووداویکی ناخوّش و جهرگبر و وشهی تایبه تی خوّی تیّدا به کار دی و جوّره شیّوازیّکی تایبه تی ههیه، جوّره و تاریکی سهربهخوّیه. لهبهر نهوهی شیوهن جیّگایه کی زوّری لهسهر لاپهرهکانی هاوار داگیر کردووه به پیّویستم زانی بهشیّوهیه کی سهربهخوّ باسی بکهم وه کو درانین هاوار له دوای نسکوّ هیّنانی چهند شوّرشیّکی کوردی ده رچوو و له ماوهی ده رچوونیشیدا ههندی شرّرشی تری کورد تووشی شکست و نوشوست هاتن، نهم ههموو نسکوّ و نوشوستانه زوّر قوربانیان تیّدا درا و کارهساتی جهرگبریان بهدوا داهات، بیّگومان نهم بارودوخه سهختهی کورد و کوردستان راستهوخوّ کاری کردوّته سهر نووسهرانی گوّاره که و ، له ناخهوه ههژاندونی و وای لیّکردوون بهسوّزیّکی گهرم و باری کردوّته سهر نووسهرانی گوّاره که و ، له ناخهوه ههژاندونی و وای لیّکردوون بهسوّزیّکی گهرم و بانگهوازی مهزلوومیه تی کورد بهگویّی دنیادا بدهن، خهلّکی کورد هان بدهن بوّ نهوهی سووربن لهسهر فهبات و قوربانیدان تا کورد به نامانهی خوّی دهگات.

بهبۆنهی شههید بوونی شیخ عهبدولره حمان گارسی، جهلاده تبهدرخان له (ژ ۱۱، ل ۱) دا و تاریکی شیمونی بلاوکردو تهوه و ده لرخ: «شین... شین همر دهر ره ش، نهما هسین، دل ب کول، جان ب کهسهر، چاف ب گرین، بانگدان، شیخ عهبدوره حمانی گارسی نهما، ها تبوو خیری، چوو ره حمه تی... بهلی شیخی من، من ژ تهره کفنه کی وه لی برارت کو هیژ تو که لاش پی نه ها تیه پیچاندن، من ژ تهره تربه که وه لی کولاند کو هین تو مری نه که تنی... من کفنی ته کر: سور، سپی و که سک و زهر، ثالاته و، من تو قه شارتی ناف رو پهلین هاواری و لهسهری وی کیلاته داچکاند... بگری کوردستانی بگری، بگری بوتان بگری، بگری بوتان بگری، بگری روزگه هی بگری، که چو بووکین کوردستانی، گولیین خوه کور بکن، خوه لی ل سهرین خوه بکن، ره شاخوه گری بدن، شین. شین بکن و ب ئاخ و زارینی بگرین. تو ژی میرو بگری؛ بکه فه پیشیا حهمیان، بگری و بنال».

له (ژ ۱۷، ل۳)دا، د. کامهران عالی بهدرخان وتاریّکی شیوه نی بوّ یادی شیخ سهعیدی پیران نووسیوه، نموونه یمکی خهم و پهژاره و کهسهری قوولّی نووسهره بهرامبهر بهیادی شههید بوونی ئهو سهرکرده کورده بهجهرگه، دهلّی: «سورا ئیتاریّ لیتا خوه هیّدی هیّدی دگههینه تربا ته. بیّده نگی یا ویّ دهمیّ ده تنیّ دهنگی تهئیت بهیستن. ئهنیا من گران وتاری، روییّ من سار و دلیّ من هشکه، هاتم بهر تربا ته راوهستیامه. کیّلاته نابینم، ئاخاته هیّژ نهرمه، تربا ته نه نافکری و بیّ رهوشه. نافی ته سهر پولاو حمرفیّن خویندار و روهن ل سهر ریّیا پیران، خارییّت و دیاربهکریّ دهنقسیاندییه. نافی ته سهر پولاو ههسن، سهر فهرش و ل سهر دلیّ جامیّران ده د چرسهو د بروسکه. ئهث چهند سالن کو چیّبوویه، لیّ

نهوٚژی ژ ناقی ته درهن دلهرزه».

له (ژ ۲۲، ل ۲)دا بهبوّنهی کوّچی دوایی ئهلیاس ئهفهندی که دهکاته خالّی قهدری جان، قهدری جان شیوهنیّکی گهرم و بهسوّزی بوّ کردووه بهناوی (شینا خوالیّ من). دهلّی: «د سسیّی حوزهیرانی ده، ل ئهزمانیّ کوردان، گوفانه ک عهجیب قهومی، هستیرکه ک پر ب شهوق و پر ب نور ژ نشکاقه رژییا، خمیدی، خوهدا ری یا دونیاکه دن و نههات! ژ بهرقیّ حالییه کو ئیرو ل دونیا مه روناهی کیّم، حوزن و ملال زیّده تر بوویه، ئههلیّ دونیا کوردان نهمازه روشنداریّ ژ رهوشاوی هستیره کیّ کهزه برین و دل بخوین مانه».

همروهها له (ژ ۱۱ ل 7 - V)دا، دوو وتاری تری شین بلاوبوونه تموه. یه کهم دهرباره ی کوچکردنی (د. ئه حمه د بهیره قدار) و له لایه ن جهلاده ت به درخان نووسراوه و ، دووه میش همر جهلاده ت به درخان نووسیویه تی ، به لام ئهمه یان به بونه ی کوچکردنی خه لیل رامی به درخانه.

دوودم: ژینامه

ژینامه هونهریّکی پهخشانی ئهدهبییه، ئهوهیه که «لهبارهی کهسیّکی ههلّکهوتووهوه دهنووسری بوّ ئهوهی ریاتر کهسیّتی و شکوّمهندی ئهو مروّقه دهربخری و پله و پایهی بخریّته بهرچاو». (۱) ههربوّیه زوّر کهس وای بوّ دهچن که (ژینامه واته ژیانی مروّق). (۲) له (ژ۱، ل۷)ی هاوار و له گوشهی فهرههنگوّکدا، بهم جوّره پیّناسهی ژینامه کراوه:

«ژینه نیگاری ئاواین ژیانی و ته قایا ب سهرهاتیین مروّقه کی ژینه نیگارییا وییه».

ئهم هونهره ئهدوبییه له «رِوّرْئاوا بوّ میتروویه کی دیّرین ده گهریّتهوه». (۳) به لاّم له کوردیدا «یاداشت و رثینامه و ئهوه ی باس له (خوّ) ده کات تازیه و نموونه ی کهمه». (٤) مهبهست له نووسینی ژینامه، جگه له ده رخستنی کهسیّتی مروّقه که له بواره جیا جیاکانی ژیاندا، پیشاندانی رووداوه کانی سهردهمه کهیه، چونکه ژینامه وه کو ئاوینه و ایه ههموو کارهسات و رووداو و باری ئابووری و کوّمه لاّیهتی سهردهمه کهی تیّدا رهنگ ده داتهوه، «چونکه ژیانی ئهو کهسانه ده نووسریتهوه که خاوه نی ئه زموونیّکی فره ن له ژیاندا و له گوّرانکارییه سیاسی و کوّمه لاّیه تییه کانی ژیانی کوّمه لاّگاکهیاندا ده و ریان ههیه و، رهنگه ههندی ئاکار و تایبه تی ژیانی ئو کهسه به شیّکی زیندوو له ژیانی کوّمه لاّکه روون بکاتهوه». (۵)

ئهم هونهره ئهدهبییه وهکو ههموو هونهرهکانی تر بنهما و مهرجی خوّی ههیه، نووسهرهکه دهبی «راستگوّ بنی و خور به نووسهرهکه دهبی «راستگوّ بنی و خور به نودورگرتن له زیدهرویی هونهری له

⁽١) د. عزالدين اسماعيل، الادب وفنونه، ص ٢٧٥.

⁽۲) هیمداد حوسین، روِّلی گوِّڤاری هیوا له پیشخستنی هونهرهکانی ئهده بی کوردیدا، ل ۱۵۳.

⁽٣) هيمداد حوسين، سهرچاوهي پيشوو، ل ١٥٤.

⁽٤) عەبدولرەزاق بىمار، پەخشانى كوردى، ل ١٨٣.

⁽٥) هیمداد حوسین، سهرچاوهی پیشوو، ل ۱۵٤.

نووسینه که دا» . (۱) ره چاو بکات. ژینامه به شیّوه یه کی گشتی دوو جوّره:

(ژینامه ی بابه تی Biogrophy و ژینامه ی خودی Auto Biogrophy). ئهم هونه ره له سهرده می گرقاری هاواردا له ئهده بی کوردی هیشت تازه و ساوا بوو، به لام له گه ل ئهوه شدا شوینی خوّی لهسه ر لا پهره کانی گرقاره که دا کردوته وه.

له (ژ ٦، ل ٣)دا ههرهکوّل ئازیزان (ژینه نیگاری مهلاییّ جزیری) نووسیوه ته وه و له ب_وگهیهکدا دهلّی: «مهلایهک ژ شاعیر و داناییّن مهزن و ناقدارییّ کوردستانیّیه. ناقیّ وی ئهحمه دنیشانی بوو. لیّ ب ناقیّ مهلای جزیری ناس و دهنگینه. مهلا د جزیریّ ده خوه دیّ دایه.

خوهند ناوی ئا پیشین ژی د جزیری ده بوویه، پیشتر ژبوونا خوهندنی چوو بوو عیراق، سوریا، میسر و عمدهمستانی. بهر ده شکی میری جزیری بوو. لی جاره کی ژی ئهنری و چوو بوو دیاربه کری. مده که خوهش ل وی مایه، بره ک ژشیعرین خوه ل دیاربه کری نقسیاندییه».

ههروهها قهدری جان له (ژ ۳، ل ٤) دا پوخته یه کی له ژینامه ی سلیّمان به گی به درخان بالاو کردوّته وه و ده لّخ: «سلیّمان به گی کوری خالید به گ به درخانه. د (۱۸۹۰) ده هاتیه دنیّ، ل ئه سته نبولیّ د سولتانیی ده خوه ندییه، خورته کی ژیر، عاقلّمه ند و ده لال بوو، ژ ملله تی خوه گهله ک حه ژ دکر... به لی سلیّمان به گ ب جوانی سهری خوه دریّ یا وه لات دا... بیست و دوو سالی بوو، لی حه سره تا وه لات پی رانه ما دگه ل څی قاسیّ ریّ یا خوه نه قه داند. لیّ ب نیّ شیکر، فکر و سه رها تیّین وی ژ بوونا خورتیّن کوردان بو ده رسه ک، ده رسه ک ب عیبره ت».

له (ژ ٤، ل ٧)ی هاواردا هه قندی سوری کورتییه کی له ژینامه ی حاجی قادری کوّیی نووسیوه ته وه و ده گنی: «حاجی قادری کوّیی شاعیری قه ومی به رز و به قیمه تی کورده. له سالنی (۱۲۳۲ک) دا له گوندی (گور قرج)ی نیزیک کویسنجه ق ها تووه ته دنیا، له پاشان چوه ته نهسته مول و له وی میوانی کورانی به درخان پاشا بووه و له سالنی (۱۳۱۲) دا له وی وه فاتی کردووه». جگه له م نمونانه، له گوّاری هاواردا نمونه ی تریش له ژینامه به رچاو ده که ون که وه کو هه نگاوی سه ره تایی؟ بوّ نه م جوّره په خشانه ی نه ده بی کوردی.

سنسهم: نامه

نامه هونه ریکی تری په خشانه، وا پیناسه کراوه که «ئهو ئاخاوتنه یه که ده نگت ناگاته یه کینک پرووبه پروو قسسه ی له گست که به ناور پینی به نیووسین یان به پراسپ اردنی یه کسینکی تر به زار پینی پرووبه پره و قسمو و هونه رینکی دی، میژووی خوّی هه یه، «میژووی نامه نروسین کونه، له میژه وه هه بووه، له دوای په یدابوونی خویندن و نووسینه وه که و توته بره و». (۳) هه روه کو ده زانین خویندن و

(۱) محمد دلیّر امین محمد، روّلّی گزڤاری گهلاویّژ له گهشهسهندن و پیّشخستنی ئهدهبی کوردیدا، ل ۱۱۳.

(۲) محهمه ددلیر ئهمین، روّلی گوّقاری گهلاویّر له گهشهسهندن و پیّشخستنی ئه دهبی کوردیدا، ل ۱۲۳.

(٣) محهمه د دلير ئهمين، ههمان سهرچاوه، ل ١٢٤.

نووسین بهزمانی کوردی درهنگ هاتووه لهبهر ئهوه «پهخشانی نامهنووسین له ئهدهبی کوردیدا بابهتیکی نوییه و لهگهل دهرچوونی روّژنامه و گوّقاردا سهرهتای دهرکهوتووه» . (۱)

نامه بهگشتی دوو جوّره:

نامهی گشتی و نامهی تایبهتی:

نامهی گشتی «بریتییه له نامهی میری و کاربهدهستانی دهولهت، یان نامهی ئیشوکار». (۲) نهوهی ئیّمه پنّی دهلّیّین (کتاب رسمی).

جوّری دووهم که نامهی تایبه تییه، ئهوهیه «که نووسه ربوّ گهیاندنی نیازی خوّی بهیه کیّک یان دوستیک یان خزم و کهسوکاری خوّی دهینیّری». (۳)

هدر دوو جـ قره نامـه ناوه پر قری جـ قراوجـ قریان ههیه. ئالوگـ قرپکـردنی نامـه له ناو گـ قـ قـاری هاواردا به پادهیه کی زوّر هاتووه، چ له نیّران گوفاره که و خویّنه رانی بیّ و چ له نیّران نووسه ره کان خوّیان. ژمارهی ئه و نامانه ی لهسه ر لا په په کانی هاوار بالاو کراونه ته وه زوّرن و بوّ مهبهستی جیا جیا نووسراون. له (ژ ۲۶، له و نامانه ی لهسه ر لا په په که جه لاده ت به درخانه، نامهیه کی ئاراسته ی (لاوانی کورد له عیّراق) کردووه و پوّلی نووسه رانی بوّ ئه و سهرده مه پیّشان داوه و گلهیی له وه کردووه که بوّچی بوّ گوڤاره که نانووسن و درقیّ:

«همتا (۱۵ - ۱۹) ژمارهی هاوار بهههر دوو کوردی دهردهچوو، بهلام له پاشا کوردی سوّرانی، یانی بابا - کوردی خوّی کهم کرد، چونکی وهکو له پیتشهوه وتمان هاوار ئیتر نهدهچووه عیّراق. ئیّوه نووسراوی خوتان له هاوار نهدهدی وهبهری کوّششی خوّتان نهدهخوارد، بهلام ئهی لاوان باش بزانن ئهم رهوشتی ئیّوهیه راست نییه.

ئهوه لجار به ری کوششی ئیمه بو ئیمه نییه ؟ ئه وا بو نه وه ی پاشه پوژه ، ئیشی ئیمه توّو به زه وییه وه چاندنه. ئهمه که ئیمه پیتی ئه لیّین توّو ده نکه به سه ر زه ویدا بلاو ده کریته و و ، به گاسن ده خریته بن زه وییه وه لی پاش ئه وه له ئیمه وه دیار نییه هه تا سه وز ده بیت. نووساری ئیمه شه ر وایه ، ئیمه ئه وه لهسه ر روو په رهی ها وار ده ریژین ، ره نگه سه وزی ئه و ببیان و ، ره نگیشه نه یبیان ، نابی ئیره لهبه رئه و دل ته دلت هنگ ببن و له دلی خوتان بلیّن: (نووسراویک که من له شکلی چاپدا نایبینم بوچی و بو کی بنووسم) . ئیره ئه وه بو یه کیمتی زمانی کوردی و بو نه وه ی پاشه روز بنووسن».

له شاری سلیّمانی نووسهریّک بهناوی (لاویّکی کوردپهروهر) نامهیه کی دوور و دریّری بق (تهوفیق و ههی بهگ) ناردووه و داوای له توفیق وههیی کردووه که ههولّ بدات خهبات و تیکوّشانی خوّی لهمه پ

⁽۱) عبدالرزاق بیمار، پهخشانی کوردی، ل ۲۳۳.

⁽۲) عەبدولرەزاق بىمار، سەرچاوەي پىشوو، ل ۲۳۳.

⁽٣) عەبدولرەزاق بىمار، سەرچاوەي پىشوو، ل ٢٣٣.

یه کگرتن و یه کبوونی زمانی کوردیدا له گه ل بنه ماله ی به درخانییه کان پته و بکات و یه ک بخات بو بهرژه وه ندی میلله تی کورد. ئه م نامه یه له (ژ ۱۰ ۵ ۲) دا بلاو کراوه ته وه ، ده لاخ : «به لاخی !. جه نابتان ئه و ئیشه گه ورانه تان کردووه و به ته نیا زوّر تیکوشیون و هه و لاتان داوه ... به لام به لاکو خوتانیش بزانن هه مو و شتیک به کومه لی ده توانریت بناغه ی بو دابند ریّت و ، چی ئیشیک له م زه مانه دا به بی کومه لی و یه کگری ناسازیت و نالویت و ریّک ناکه و یت ، به شکو پیکناییت. روّیشتنی جه نابتان بو سوریه و دانیشتنتان ناسازیت و نالویت و ریّک ناکه و یت ، به شکو پیکناییت. روّیشتنی جه نابتان بو ماوه ییکی زوّر چاکتان بو هه له کورد خواهان و کورد په رستان و ماوه ییکی زوّر چاکتان بو هه له که و تیکوشین به کوره ای کوره و این به هه موایی ... » وه نه بی هه مون نامه ی روّشنبیری و سیاسی و کومه لایه تی له سه رلایه ره کانی ها و از بلاو کرابووبنه وه ، به لکو نامه ی دلاریش جیگای خوّی تی دا کردو ته و می نامه و باراسته ی دلبه ره که ی که کان نامه یه کی پی هه ست و سوزی له ژیّر ناوی (ل پیشبه ریّ یاریّ) نووسیوه و ئاراسته ی دلبه ره که ی خوّی کردووه و ده لای : «ده لالا من! د روپه لیّن ژینا خوه دا ئه ث بو و جا را ددوان کو ب به رپلین هه زکرنیّ دکه ث مه . بی شقیک نقشا پاشین ، په ریّ تا قا خوه دا ته ل من دا...

دایلانا من! نهز ناخوازم وهک نه شینکه رین مای په سنا روچک و وسنچیین ته بدهم. هه که من وهلی کر، دوور و نزیک، پر و هندک نهز ژی دکه شهر شوپا وان...»

ئهم جوّره نامهیه بوّ ئهو روّژه شتیکی نوییه، ههنگاویکی تازه بووه بوّ دهولهمهند کردنی پهخشانی ئهده بی کوردی. ده بی ئهوه شه بگوتری غوونهی تری نامهنووسین له لاپه رهکانی هاواردا بهرچاو ده کهون، وهکو: دوو (ره شبهلهک) له ههردوو (ژ ٤٤، ل ٣)، (ژ ٤٨، ل ٢)ی هاواردا، که جهلاده تبهدرخان بوّ ههردوو کوّر پهکانی خوّی (سینهم و جهمشید)ی نووسیون. دیسان له (ژ ٩٩، ل ٢)دا نامهیه کی تر به ژیر ناوی (هاوارهک)، له بهناوی (ژ شهبستان) بلاوکر اوه تهوه. له (ژ ٨، ل ٥)دا نامهیه کی تر له ژیر ناوی (هاوارهک)، له نووسینی وه جدی جهمیل پاشا بلاوکر اوه تهوه ئهم نامهیه ئاراستهی خاوه نی هاوار کراوه و ، وه کو برازایه ک بانگی مامی ده کات و گله یی له وه ده کات که هیشتا منداله و له قوتابخانه کانی بینگانه ده خوینیت و حدز له زمانی کوردی ده کات.

چوارهم: دراما

دراما هونه ریکی ئه ده بی کونه و به هه ردوو شیّوه ی شیعر و په خشان ده نووسری دراما له یونانی کون به شیعر ده ستی پیّکرد، پاشان ورده ورده به ره و په خشان روّیشت و له سه رده می تازه ماندا، زوّربه ی به په خشان ده نووسری .

دراما بهوه پیناسه کراوه که «وهکو ههموو هونهریکی تری ئهدهب، دارشتنیکی هونهری تایبهته به تاقیکردنهودیهک و بو بهدهست هینانی ئامانجیک لهو ئامانجه زوّرانهی مهههستی ههموو جوّرهکانی درامایه. ئهو ئامانجانه به پینی سهردهم و پیشکهوتنی مروّثایهتی دهگوّریّن» . (۱)

(١) د. محمد مندور، الادب وفنونه، دار نهضة مصر للطباعة والنشر، القاهرة، ١٩٧٤، ص ٨٠.

که چی ئهرهست قربه شیّوه یه کی تر پیّناسه ی کردووه، ئه و ده لیّ دراما «چیروّکیّکه برّ نواندن ئاماده کراوه، کرداری مروّث و سوّزی هه لیّچووی تیّدا دهرده که ویّ». (۱) مییژووی سهرهه لّدانی دراما به شیّوه یه کی سهره کی برّ (سهده ی شه شه می پیش مهسیح)، (۱) ده گهریته وه بر و لاتی گریک. به لام مییژووی دهست پیکردنی درامای کوردی زوّر روون نییه، «سهره تای له دایکبوونی ئه م هونه ره به شیّوه یه کی دردی ریّکوپیّک نه نه ذانرای، (۳) تا ئیست سهرچاوه کانی ئه وه یاز کردووه که (یه که مین درامای کوردی نووسراو پیه سی مهمی ئالانه، له نووسینی عه بدول و حیم هه کارییه». (٤)

که له ژمارهی (۱۵)ی گزفاری (ژین)دا روّژی (۳)ی ئاداری (۱۹۱۹) بلاوکراوه تموه. پاشان چهند شانوگهرییه کی کوردی له شاری سلیّمانی پیّشکهش کران و ورده ورده ئاستی هونه ری درامای کوردی بهره و پیّسه هوه چووه. گوشاری هاواریش بهشدارییه کی بچووکی لهم بواره دا کردووه، ئهویش بهبلاوکردنه وهی پیهسی (هه فند)، که خاوه نی هاوار: (جه لاده ت به درخان) نووسیویه تی و له (ژ ۲۰، ل ۱)ی گوفاره که دا که له (۸)ی گولانی (۱۹۳۳) بلاوکراوه تموه.

دهربارهی پیده سی هه قند، نووسه ره که ی ده کنی: «ب بیست هه ژمارین کو قارا مه کو هه تا نهو به لاف بوونه مه دل کر ئهم هه رئاواین نقیساندنی ب جه ربین و بینخن زمانی خوه. هه روه کی ئاوایین بنگههی، نه زم و نه سر و چه ند شکلین نه سری کیم و زیده د هاواری ده به لاف بوونه. ته نی ئاوایی ته ماشایی نه بوو کو هیژ نه که ت بوو زمانی مه. مینا کو خوه نده قانین مه دفتی هه ژماری ده دی بخوین مه ئه و شکل و ئاوا ژی جه رباند و خسته زمانی خوه». (۵) مه به ستی نووسه رئه وه یه: ئه م جزره نووسینه، واته شانوگه ری به زمانی کوردی تاقی بکاته وه. پیه سی هه قند یه کی په رده یه و له نووسینی جه لاده ت به درخانه. ناوه پروکی ئه م درامایه ململانه یه کی بیری و له شکری و کومه لایه تیبه له نیوان به ره ی پرگاری خوازی کورد و هیزی داگیرکه ر. جه خت له سه رخه باتی چه که دار ده کات بو رزگاری نیشتمان.

لهم پیهسهدا بهرهی رزگاریخوازی بق یهک چینی کومهل پاوان نهکراوه، به لکو له ههموو چین و تویژهکانی کومه ل، له ناغا و بهگ و شیخ و مرقفی کوردی ساکار و روشنبیری شورشگیر، پیکها تووه.

رۆلنى ئافرەت لە شۆرشدا خالنىكى گرنگ و بەرچاوە لەم درامايەدا، بەبۆچوونى نووسەرەكە:

ئافرهت دهتوانی شان بهشانی پیاو بهشداری له خهباتی نیشتمانپهروهری و پزگاریخوازی کوردستان بکات و دهتوانی بیته هاندهریک بو پیشکهوتنی کومه ل و شوپشهکهی. دیسان لهم درامایه دا پیزگرتن له

⁽۱) د. شوکریه رهسول، ئهده بی کوردی و هونه ره کانی ئهده ب، ل ۱۷۰.

⁽۲) حمسهن تهنيا، شانق و شانقى كوردهوارى، دار افاق عربية للصحافة والنشر، بةغدا، ١٩٨٥، ل ١٣٠.

⁽٣) حدسهن تهنيا، سهرچاوهي پيشوو، ل ٣١.

⁽٤) محممه د ئوزون، دەستپیکا ئەدەبیاتا كوردى، وەشانیّن بەیبوون، ئەنقەرە، ۱۹۹۲، ل ۷۷، ۷۸ (بەپیتى لاتینى).

⁽٥) جەلادەت بەدرخان، ھەينەكە يەك ساڵ، گۆڤارى ھاوار، ژمارە (٢٠)، ل ١.

قوربانیدانی شههیدان و دریژهدان بهریّبازهکهیان بهکاریّکی نهتهوهیی پیروّز پیّشان دراوه. پیّویسته ئاماژه بوّ خالیّکی تری گرنگی ئهم پیهسه بکهین ئهویش بهکارهیّنانی سروودی نیشتمانییه. واته ئهم درامایه بهپهخشان نووسراوه، بهلام شیعریشی تیّکهل کراوه.

پێنجهم– چيرۆکی کوردی له گۆڤاری هاواردا:

سهرهه لدانی هونه ری چیر و کنووسی به مانای نوی، بق نه وروپا ده گه ریته وه، له و یوه گهیشت و تو و هه لات و کوردستان: «له نه ده بی جیهاندا سی چیر و کنووس به داهی نه ری باغه ی نهم هونه ره داده نرین، چونکه نه وان بوون نهم هونه ره یان پیشخست و گهیاندیانه پوپه: ۱ - نه دگار نالان پو - نه مریکی ۲ - گی دی مو پاسان - فره نسی ۳ - چیخوف - رووسی» . (۱) به تایبه تی موباسان که یه که م چیر و کنووس بوو، چیر و که کورتی بوده روداوی پیالیزم و ساکار ته رخان کرد.

له سهدهی نوزده دا جگه له و پیشه نگانه ی باسکران، چیرو کنووسی زور گهوره هاتنه کایه وه وه کو: «بلزاک و فلوییر و ستاندال له فره نسا و دیکنز له ئینگلته را و گوگول و تولستوی و دیستوفسکی... له رووسیا» . (۲)

د. عیزهدین مسته فا رهسول سهره تای حیکایه ت و چیرو ک بو مه ولوودنامه ی شیخ حسینی قازی (۱۷۹۰ - ۱۷۹۰) ده گهرینیته وه و چیرو کی (له خه وما)ی جه میل سائب به یه که م چیرو کی کوردی ده رمیزیت (۳)

د. شوکریه رەسول رایه کی تری دەربارهی سهره تای چیرو کی کوردی ههیه که دەڵێ: «یهکهم چیرو کی هونهری کوردی له ریدگهی گوتاری (روزی کورد)هوه پیمان گهیشتوه که له ساڵی (۱۹۱۳)دا له ئهستهموول چاپ کراوه». (٤)

بیّگومان مهبهستی چیروّکی (شهویش)ی فوئادی تهموّیه که بهتهواو نهکراوی ماوهتهوه. کهچی د. فهرهاد پیربال بوّچوونیّکی تری ههیه و میّژووی دهستپیّکردنی چیروّکی کوردی بهجوّریّکی تر دهستنیشان

(۱) عەزىز گەردى، پەخشانى كوردى، ل ٤٧.

ده کا و ده آنی: «تا ئهم ساته ی ئیستا هیچ چیرو کیکی تر، پیش ئهم تیکسته (۱۸۵۱) (مه به ست چیرو کی مهم و زینه، ع. آ) له لایه ن نووسه رانی کورده وه نه نووسراوه. ئه مه له کاتیکدا مه لا مه حموودی بایه زیدی جگه له نووسینی ئهم مهم و زینه. خاوه نی چه ندین چیرو ک و په خشانی تریه، له وانه چیرو کی (له یلا و مه جنوون)، له گه آن چل کورته چیرو ک، که واته جینی خویه تی ناو له بایه زیدی بنین، یه که مین چیرو کنووسی کورد». (۱) ده بی نه وه مان له بیر بی نهم مهم و زینه ی نه و، پوخته ی مهم و زینی خانییه، به لام به په خشان نووسراوه. نه و چل چیرو که ش که باس ده کا هه موویان هه قایه تی میللی و روود اوی کورده و ارین و به قالبی چیرو کی هونه ربی نه نووسراون. له لایه کی تریشه وه (د. عبدالله ناگرین) له باره ی سه رهه آنه انی کورته چیرو کی کوردی رای و ایه که: (نه وه ی تا نیستا ساغ بو ته وه نه وه یه که م چیرو کی هونه ربی که راه خه و میل سائیه). (۲)

جهمشید حهیده رییش لهم بارهیه وه ده آنی: «له گه آن ده رچوونی گوقاری رِوّژی کورد ژانری چیروّک له دایک ده بی که به نیتو کوردا زوّر باو بووه و باوه ، چونکه بو یه که مجیاوازی ههیه له گه آن پیوه یه باوه ، چونکه بو یه کهم جار چیروّک ناوی نووسه ری پیوه یه و زاخاوی میشک و داهینانی تایبه تی تاکه مروقیّکی ناسراوه که بهم شیّوه یه هاتبیّته بالاوکردنه وه سید (۳)

وهک دهرکسهوت نهم نووسسه رانه و نووسسه رانی تریش راوبوّچوونی جسیساوازیان ههیه ده رباره ی دهستنیشانکردنی سه رمه الدانی چیروّکی هونه ربی کوردی، نه مه شوی خوّی ههیه، چونکه «ههر نووسه رو تویژه رهوه یه که به پنی بوّچوون و لیّکدانه وه و ناستی روّشنبیری و جوّری شاره زایی له دنیای نه ده به بیرورای خوّی سه باره ت به مهسه له گرنگه ده ربریوه » (ایک نکولّی ناکریّ روّژنامه گهریی کوردی ده وریّکی بالای هه بووه له سه رهه لّدان و پیشقه چوونی چیروّکی هونه ربی کوردی سه رهه لّدانی چاپ و چاپه مهنی و ده وری گوّار و روّژنامه که نا بووه هوّی سه رهه لّدانی چیروّکی هونه ربی کوردی. هه رله باره ی نهم روّله گرنگهی روّژنامه گهریی عه بدول و زاق بیمار ده لیّن: (یه کیّک له و بناغانه ی که چیروّکیان له سه رده داده مه زریّت روّژنامه نووسییه) . (ه)

ئەگەر چاوتىک بەكتىبخانەى كوردىدا بخشىنىن دەبىنىن بالاوكردنەوەى كۆمەللە چىرۆک تا دەورى نىوەى سالانى پەنجاكان، دواكەوتووە، لەمەوە دەورى رۆژنامە و گۆۋارەكانمان بۆ دەردەكەوى لە بالاوكردنەوەى

⁽٢) د. فائق مصطفى و عبدالرزاق علي، في النقد الادبي الحديث، ص ١٣٢.

⁽٣) د. عزالدين مصطفى رسول، اراء في القصة الكردية، مجلة الاقلام، العددان ٢، ٣، ١٩٨٤، ص ١١٢.

⁽٤) د. شوکریه رهسول، ئەدەبى كوردى و هونەرەكانى ئەدەب، ل ٢١١.

⁽۱) د. فهرهاد پیربال، مهلا مه حموودی بایهزیدی ۱۷۹۹ - ۱۸۹۷، یه که مین چیرو کنووس و په خشاننووسی کورد، ل ۳۰.

⁽۲) د. عهبدو ڵلا ئاگرین، کاریگهری بیری نهتهوه یی له گهشهسهندنی کورته چیروّکی کوردی له کوردستانی عیراقدا، ۱۹۹۱، لا ۱۹۷۰، چاپخانهی زانکوّی سهلاحه دین، ههولیّر، ۱۹۹۹، لا ۵۰.

⁽۳) جهمشید حهیدهری، کورتهیهک له میترووی لیّکوّلینهوهی پهخشان و چیروّکی کوردی تا ناوهراستی حهفتاکان، گوّفاری وان، ژماره (۱)، ۱۹۹۲، ل ۲۶.

⁽٤) د. عەبدولالا ئاگرين، سەرچاوەي پيشوو، ل ٢١١.

⁽٥) عەبدولرەزاق بىمار، پەخشانى كوردى، ل ٢٦٦.

چیرۆکی کوردی. یهکنی لهو گۆڤارانهی رۆلێکی گهورهی له پێشخستنی چیرۆکی کوردی ههبوو، گزڤاری هاواره، که ههر له یهکهمین ژمارهوه پروّگرامی گزقارهکهی بالاوکردوّتهوه و بایهخی بهچیروّک داوه: «بهر ه شکرنا چیروّک، چیر چیروّک و ههر ته حلیّلا لاقره و سترانین کوردی و بریّقه به لافکرانا وان». خالّی سێيەمى پرۆگرامەكەيە.

گۆڤارى هاوار رۆڵێكى بەرچاوى هەبوو لە بالاوكردنەوەى چيرۆكى كوردى. بەدرێژايى (٥٧) ژمارەي، توانى كۆمەلنى چيرۆكنووسى بەتوانا لە دەورى خۆي كۆبكاتەوە، وەكو: جەلادەت بەدرخان، قەدرى جان، مستهفا ئەحمەد بوتى، د. كامەران عالى بەدرخان، نورەدىن يوسف (زازا)، ئوسمان سەبرى، ژمارەيەكى تر، که ههریهکه بهچیروکیک یان زیاتر بهشدارییان کردووه.

چیروکهکانی هاوار: ههندیکیان هونهرین و پلهی هونهرییان بهرزه و له ریزی پیشهوهی چیروکی هونهرین و ههندیّکی تریان سیمای حیکایهتی فـوّلکلوّرییان پیّوه دیاره و ، بریّکی تریان لهسهر زمانی گیانداران نووسراون، واته (فابل. Fable) ئەوانەي دەتوانىين ناوى چیرۆكیان لىخ بنیين بەراى د. فەرھاد پيربال: (١) ژمارهيان دهگاته حهفتا چيروّک له گوڤاري هاواردا. د. حوسيّن حهبهش، نيوهي ئهو ژمارهيه واته (۳۵) چیروکی هاوار بهچیروکی هونهری ده ژمیری و نورهدین یوسف زازا بهچیروکنووسی یهکهم دەستنیشان دەكا له گۆڤارى هاواردا. (۲)

ئەم ھەلسەنگاندنەي د. حوسين حەبەش، دەبى بەتەواوكەرىك بۆراي جەلادەت بەدرخان، كە بهنورهدین زازای گوتووه: «تو چهکوفتی مهیی». (۳) ئهگهر بهوردی و زانستی له ناوهروّک و تهکنیکی چیرۆكەكانى ھاوار بكۆلینەوه، شتى تازە و گرنگمان دەربارەي ئەم بابەتە بۆ دەردەكەوي و، بۆ ئەم مهبهسته همول دهدهین بهجیا جیا له ناوهروک و تهکنیک و شینوهی هونهری چیروکهکانی هاوار

ناوەرۆكى چپرۆكەكانى ھاۋار:

ناوەرۆكى بەشى ھەرە زۆرى چيرۆكەكانى گۆڤارى ھاوار رەنگدانەوەي بارى رياليزمى ئەو سەردەمەي كوردستانه. چيرۆكەكان بابەتى نيشتمان و ئەو كيشانەي بەو بابەتەوە بەستراون، چارەسەر دەكەن. بۆ نموونه: (چيرۆكى دوو عـهگيـد)ى د. كـامـهران عـالى بهدرخـان كـه لـه (ژ ٢، ل ٥)دا بلاوكـراوهتهوه، بهشیّوه یه کی هونه ری له روو داویّکی و اقیعی ده دوی و به هه ستیّکی نیشتمانپه روه ری مامه لهی لهگه لدا دەكات، بابەتى چىرۆكەكە ئەمەيە: دوو عەگىدى كورد لە شەرى نىشتىماندا بەدىل دەگىرين، بەچاوى خۆيان كوشتن و ويرانكارى نيشتىمان و دەستگيركردنى دوو سەركردەي خۆيان دەبينن. يەكى لەو دوو عهگیده خهیالیی بوّ لای خیّزان و مندالهکانی دهچیّ و ئهوهی تر دهلّیّ: «پیرهک ژ بو من چییه؟ زارو ژ بو

(١) د. كامەران عالىي بەدرخان، دوو عەگيد، گۆڤارى ھاوار، ژمارە (٢)، ل ٥.

(۲) ئەنوەر محەمەد تاھىر، رۆلنى گۆۋارى ھاوار بۆ پىنشىخسىتنا چىرۆكا كوردى يا ھونەرى، گۆۋارى مەتىن، ژ (۵۷)، ۱۹۹۸، ل ۳۸.

من چییه؟ پیتهکه بلنتر د دلی مندا رابوویه، پیرهک و زارو ههکه بر چینه، بهرده بلا ههرن بگهرن، وهلاتي من، وهلاتي من وندا بوويه» . (١) ئهوهي تر دهلي: ئهگهر مردم تكا دهكهم لاشهكهم له كوردستان بنیّرن و من بهقیافهی تهواوی لهشکهریی لهگهل ههموو چهکهکانم بخهنه ناو گوّر بوّ نهوهی کاتی دهنگی پتی ئەسپەكانى عەگىيدانى كورد و دەنگى تۆپ و تفەنگ ھات، من لەناو گۆړ بېمە دەرەوە، بۆ رزگارکردنی نیشتمانه کهم. ههرچهنده به رای (ئهنوهر محهمه د تاهیر) مهبهست له رووداوی ئهم چیروّکه، جەنگى يەكەمى جيھانىيە. (٢)

به لام من ئەم بۆچوونە بەدروست نازانم، چونكە نووسەرى چيرۆكەكە، جەنگى يەكەمى جيھانى بەشەرى كوردستان نەزانيوه، بەبۆچوونى من: ئەم رووداوەي چيرۆكنووس باسى دەكا، شۆرشى شيخ سەعيىدى پیرانه و شیوهنه کهی بو زیندانییانی بن دهستی داگیرکهرانه.

(سبحى رەسول) چيرۆكى (دلاوەرى چاردە سالى)ى كە لە (ژ ۲۹، ل ۷)دا بالاوى كردۆتەوە، دەلىن: «شهره، ژپیرانی شیخه کی مهزن، سهر گه فازه کی هیرژا رابوویه و دکه نهیاران ژکوردستانی دهرینه و وهلیّت ئازاد و سهر خوه بکه». پاشان وهسفی دلاوهر دهکات و دهلّی: «دلاوهر خورتهکی چارده سالی بوو، ب زور دی یا خوه رازی کر، ژی خاتر خواست، تفهنگا باقتی خوه ب ملتی خوه قهکر و گها شهر ڤانان». هدروهها باس دهکا که جمهنگاوهران بهرهو کهلات دهچوون، ئهمه چوار سهد ساله دوژمنان ئالای کوردیان لهسهر كهلات هيّناوهته خوارهوه لهجياتي ئهوه، ئالآى خوّيان بهرز كردوّتهوه.

جەنگاوەرانى كورد گەيشتنە نزيك كەلات، دلاوەر خۆى لەسەر عەرد راكيشا و خۆى گەياندە پيشەوەى لهشكر و سهرى بهرز كردهوه و گوتى: «مير خاسنق، وهلات وهكه گولهكييه، جار جارا ب خوينا وهلاتيين خوه دڤێت بێته ئاڤدان. ئەز دېينم كو گولامه چلمسييه دڤێت ئەم وێ ب خوينا خوه ئاڤ دن».

دلاوهر ههركه له قسمكمي بووهوه، تهقمي له تفهنگهكهيهوه هيّنا و شهر دهستي پيّكرد و نزيكهي دوو سهعاتی خایاند، دوژمن نهیتوانی خوی رابگری، بهزی و ههلات. دلاوهر پیش ههموو هاوریکانی گهیشته ناو کهلات و ئالای دوژمنی داگرت و ئالای رهنگینی کوردستانی لهجیاتی چهقاند، بهم جوّره دلاوهر بهئاواتی خوّی گهیشت، بهلام عهردی ژیر پیّی سوور بوو، ههرچهنده خهلک وایان دهزانی که ئهم رەنگە سوورە ئالاى دوژمنه، بەلام لە راستىدا ئەوە خوينى دلاوەر بوو، چونكە دلاوەر بەسەختى بريندار بوو كەسىش پێى نەزانىبوو.

جهنگاوهران دهوری دلاوهریان دا و ویستیان برینه کهی تیمار بکهن، به لام دلاوهر دهیزانی برینه کهی

سهخته برّیه گوتی: «ههڤالینو، برینا من خهداره، برینا مرنیّیه، نه تو خهمه (دلاوهر هنهک سهکنی و ژ

بيركاخوه ئالهكه رەنگين دەرخست) بەتەنى من ژوه دڤيت هون ڤى ئالى بكن كەفەنى من، جەندەكى من

116

⁽١) د. فهرهاد پیربال، چیروّکهکانی گزڤاری هاوار، گوٚڤاری رامان، ژماره (۱٤)، ۱۹۹۷، ل ٤٣.

⁽۲) د. حوسین حدبهش، راپدرینا چاندا کوردی د کوڤارا هاوارێ ده، ل ۱۳۳.

⁽٣) د. نورەدىن زازا، پېشەكى گۆڤارى ھاوار، كۆكردنەوەى حەمرەش رەشتى، بەرلىن، ١٩٧٦، ل ٥.

د ئالا کوردان دا بیت چن و ژ دی یا من ره بیت شن کو برینا من نه ژ پار (*) ره بوو». ئهم بابهته، واته بابهتی نیشتمانی بایه خیکی زوری پیدراوه و چیروکنووسانی هاوار چهندین چیروکی به پینزیان لهم باره یه وه نووسیوه، وه کو:

چیروّکی (دل دزیا گوله کێ)ی د. کامهران عالی به درخان، که له (ژ ۵، ل ۵) دا بلاوکراوه ته وه، همروه ها چیروّکی (لهیلانا راستیێ)ی ههمان نووسه رکه له (ژ ۱۰، ل ۱) دا بلاوبوته وه. نوره دین یوسف (زازا) ش چیروّکی (که سکه سوور)ی له (ژ ۳۰، ل ٤) دا نووسیوه. ئهمانه و چهندین چیروّکی تر که پهیوه ندییان به بابه تی نیشتمانییه وه هه یه.

جگه له بابهتی نیشتمانی، گوقاری هاوار گرنگی بهبارودوّخی کوّمه لآیهتیش داوه و ئهم لایهنه بوّته ته موریکی گرنگی چیروّکهکان. نهزانین و نهخویّنده واری و دابونه ربتی دواکهوتوو و پهیوهندی کوّمه لآیهتی بوونه ته ناوه پوّکی زوّر له چیروّکهکانی هاوار. بو غوونه: له (ژ ۵، ل ۲)دا قهدری جان چیروّکی (بهسره کا زیّرین)ی بالاوکردوّته وه باسی نهوه ده کا که (بهسره کا زیّرین) ناوی گوندیّکه و گهورهی نهو گونده که مهکسیه کچیّکی ههیه ناوی پیروّزه، ناغایه کی تر ههیه ناوی (میرزا فیروّز)ه و گهورهی ناوچهی مهکسیه

میرزا مهتینا حهز له کچی مهکسی دهکا، به لام ئهم، کچی خوّی ناداتی، میرزا نامهیهک بوّ مهکسی دهنیری و ههرهشهی لیدهکا ئهگهر داواکهی بهجی نههینی میرزا ناچار دهبی هیز بخاته کار و هیرش بکاته سهر بهسرهکا زیرین.

مه کسی رازی نابی و مل بو میرزا که چ ناکا. له ئه نجامدا دهبیّته شهر له بهینیان و بهسره کا زیّرین ویّران دهبی و میرزا... (پیروّز) بو خوّی دهبات.

شایانی باسه ئهم ههموو ههرایه دهقهومتی بن ئهوهی هیچ حیساب بو رهزامهندی پیروز بکری.

قه دری جان له چیروکی (گونه ه) دا، که له (ژ ۳۹، ل ٦) دا بالاوکراوه ته وه، باسی ئه و دابونه ریته پاشکه و تووانه ده کا، که بو چاره سه ری نه خوشی و ئیش و ئازار، کورد په نا ده به نه به ر شیخ و مه لا.

قهدری جان ویّنهی ئهوه ده کیّشیّت که چوّن شیّخیّک بو ئهوهی جنوّکه له لهشی مندالیّک دهربکات. دهست ده کا به فهلاقه دانی، تا بنی پیّی خویّنی لیّ دی و له کوّتاییدا مندالهکه له ژیّر ئهو دارکارییه دا فهراقی لهبهر دهبریّ. نورهدین زازا له (ژ ۲۷، ل ۱۰)دا چیروّکی (خورشید)ی نووسیوه و باسی ئهوه ده کات: که پیاویّکی دهولهمهند له گوندیّکدا همبوو ناوی خورشید بوو، روّژی روو له مهلا دهنیّت و دهلّی: «کوره کی من چیّ بوو، ژیره ناقه کی شیرین ژ ته دخوازم» مهلا ناوی جهمشیدی بوّ ههلبرارد.

خورشید زوّر بهناوی جهمشید شاد بوو، چونکه له ناوی خوّی ده هات. دوای شازده سال جاریّکی تر خورشید چووه لای مهلا و گوتی: «ئیسال کورِێ من جهمشید خوهندنا خوه بر سهری و دناڤ ههڤالیّن خوه دا ئیّ پیّشین ده رکهت، من دقیّت ئیروّ ژیّ را مهولوده کی بده م خوهندن، ئهز هیٚقی دکهم تو ئیشهڤ خوه ب

ئینشینی بیّی مالا مه و ب دهنگی خوه ئی شیرین قی مهولودی ژ مه ره بخوینی» دوای ههشت سالّی تر جاریّکی دی خورشید لهگهل چهند خزمیّکی چووه حزوور مهلا و پیّی گوت: «من ژ کوری خوه کهچا جامیّره کی خواستییه، دهولهمهند، پر پهره خوهست، لی کوریّ من یهکه و ل بهر دلیّ من بهایه، ژ کهرهما خوه مههرا وان ببره»، مهلا چووه ماره یی برین و لیّکی پیروّزکردن.

چهند ههفتهیه کی پنچوو خورشید و جهمشیدی کوری به که شتی ده چوونه شار جلوبه رگی بووک و زاوایه تی بکرن، به لام له ناوهندی ده ریادا جهمشید که و ته ناو ناو و خنکا. دوای نهم رووداوه به سالیّنک خورشید دیسان چووه مالّی مه لا و پیّی گوت: «هاتیمه تشته کیّ ب نافی کوریّ خوه (جهمشید) بدهم ته، ژبو خوه ندنا زاروکیّن گوندئین به له ناگازی ئینجا خورشید کیسه پاره یه کی له به رده مه لا دانا.

مه لا بهخورشیدی گوت: ئهم پاره زوّره، به لام خورشید گوتی: «به لیّ ئیرو من نیقیّ زه قییّن خوه فروتن، جهمشید دخوهست ب دهستیّ خوه ژ ملله تیّ خوه را قه نجیییّن مه زن بکه، لیّ خوه دی نههشت، نها ئه ز ددم».

مه لا دهستی خورشیدی گرت و پینی گوت: «وه ره ناممی های کرنا خوه بدن زارویین گوند و ژوان خورتین خوه ندا خورتو هیژا ببن پی»، خورشید دوای بیرکردنه وه به قسمی مه لا رازی بوو «خورشید مالی خوه، مه لا زانینا خوه دابوون ملله ت. پشتی شانزده سالان ل گوند دا داوه تا چل خورتین هیژا، خوه ندا و ملله تپه روه روه و خورشید تیده ب سهری سهر گوفه ندی گرتبوو».

لهم چیروّکهدا سامان و زانست یه که ده گرن بوّ پیّگه یاندنی نه وه یه کی هوّشیار و لیّها توو بوّ خزمه تی نیشتمان و میلله ت. چیروّکنووسانی گوقاری هاوار روّلّی ئافره تیان له بیر نه کردووه ، به لّکو با یه خیّکی زوّریان پیّداوه. ئافره ت له چه ند چیروّکی کدا کراوه به پالهوانی سه ره کی. ئافره ت له و چیروّکانه دا. هه ر وه کو له واقعیدا، ده وری دایک و خوشک و ژن و یاریشی دیوه ، جگه له مانه ئافره ت وه کو ئه ندامیّکی کاریگه ر له کوّمه لی کورده واریدا جیّگای گرتوه . خالیّکی گرنگی تر: ئه و چیروّکانه له باره ی مامه له کردنیان له گه ل نافره ت نه و ده وری ئافره ت نه نوه نه به نیوه نوی به بو پیرو که کاندا ها تووه به بو پیوونی می به نوی که و کاته شتیّکی نویّیه .

یه کن له و چیرو کانه ی باس له دهوری ئافره ت ده کهن، چیرو کی (بهر ته قنا مههفوری) ی جه لاده ت به درخانه که له (ژ ٤، ل ۱) دا به هه ردو جوّره ئه لفوبایتی (لاتینی و عهره بی) بلاو کراوه ته وه . میّرووی نووسینی چیرو که که (٥) ی تشرینی یه که می (۱۹۲۷) ی له سه ر داندراوه و له بیّروت نووسراوه . جیّگای ئاماژه یه میّرووه که له سه ر ئه و دانه ی به ئه لفوییّی عهره بی نووسراوه به چهوتی نووسراوه (۱۹۲۳) ... دکتور فهرهاد پیربال ئه و میّرووه ی له و تاری خوّیدا. که له رامان بلاوی کردوّته وه ، به چهوتی وه رگرتووه . (۱) بریه شریه شروداوی که رووداوی

⁽۱) د. فەرھاد پیربال، چیرۆكەكانى گۆڤارى ھاوار، گۆڤارى رامان، ژمارە (۱٤)، ۱۹۹۷، ل ٤٩.

^(*) پار = پشتهوه (خلف) واته من بهرهو ړووی دوژمن دهچووم که بریندار کرام، نهک لهبهریان ههلّبیّم.

چیروّکهکه له شوّرشی شیّخ سهعیدی پیران قهوماوه، واته له سالّی (۱۹۲۵). چیروّکی (بهر ته قنا مههفوریّ) باسی خیّزانیّکی کورد ده کات که پیاوهکهیه و له شوّرشی شیّخ سهعید شههید بووه. بهر له شهید بوونی، وهسیه تی کردووه که کورهکهی (گهفو) بچیّته قوتابخانه و خویّندنی خوّی تهواو بکا، بوّ شههید بوونی باشتر خزمه تی نیشتمان و میلله ته کهی بکات. دایکی گهفو ئافره تیّکی چالاک و لیّها توو بووه. گهفو دوو خوشکی ههبووه (رندیّ و زیزیّ). دوای شوّرشی شیّخ سهعید گوندی به نگی ئاغا ویّران دهبیّت و نهم خیّزانه ئاوارهی شار دهبن. له شار گهفو ده چیّته قوتابخانه و خوشکهکان له کارگهیه کی مهحفور و چینی ئیش ده کهن. ههر دوو خوشک تووشی زوّر کیّشه و ئاریّشه دهبن، چ لهبهر باری گرانی ثیان و چ لهبهر نهوه یه بهرپرسه کهیان له کارگه پیاویّکی تورکه و ههر به تورکی قسهیان له گهلّدا ده کات و مامه له یه کی ناخوشیان له گهلّدا ده کات و مامه له یه که به هه دورده سهرییه کی بی وا بکهن گهفوی برایان بو خهبات و ئاوه دانکردنه وه ی کوردستان ده کهنه ده به هه دورده سه دوردی تو نزانی کو خه با تامه ژبونا گهفویه ، ژبونا خوه ندنا گهفویه .

- بەلى رەندى چاوان نزانم، وەرنە بووا كەنگى دى يامە ئەم ددان خەباتى.
 - نەخوە چرا دگرى؟
- تو نابینی ئیدن ناگریم، لی تشته که ههیه، ما دنیا ته ف نه زفستانه، بوهار و هافین وی ژی ههیه. بلا گهفول هافینی بخوینه و ل زفستانی ته قدا ل مالی رونن، مانابه ؟
- د به زیزی، لی باقی مه وهساندییه کو بلا گهفو زانا ببه، ب زانه ریزکا دنیایی بگهرینه، ژبونا وی ژی خوهندنا هاقینی تیر ناکه، دقیت ل زقستانی ژی بخوینه. داکو زانا ببه».

ههروهها بو سووککردنی کاریگهری جنیودانی سهروهستا (مراقب)ی تورک کچهکان لهناو خوّیاندا ده درتن: «کو کوردستان ب سهری خوه ببه، هنگی ههر تشتین وهلیتی مه ژ مه دبن، ئه ف سهر هوسته ژی ژ کوردان تیّته بژارتن و پرسا کورد نهوهک ئیرو پرسا دژوونی لیّ پرسا پهسنی ببه. نهتنی سهر هوسته، لیّ ژ حاکمان ههتا پالهیان ههمی، ژ مه، ژ ملهتی مه دیّ ببن. ویّ گافی ئه ف زمانی کو ئهم پی دئاخی فین و ژمهرا شیرینه و ههر دهری د بیّته گوتن و بهیستن».

لهبهر ناخوّشی ژیان و دوورکهوتنهوهیان له گوندی خوّیان و نهزانینی زمانی کار، که زمانی تورکییه، رندی و زیزی زوّر خهمناکبوون، جا بوّ له بیرکردنی ئهو ژیانه تاله، دایک و ههر دوو کچ پیّکهوه دهگریان و بوّ تازهکردنهوهی ورهی خوّیان سهبووری دلّیان: «دگوههکی مهزهلیّ ده پشت خه نجه درا به نگی ئاغا هلاویستی بوو. ژو پیّقه ددهستیّن وان ده تو تشتیّ وی نهما بوو. ژخوه در بوون عادهت د دهمیّن تهنگی و زیزی ده ئهو زیارهت دکرن. ههر چاران بهریّن خوه دان خه نجه دی کهتن ههمبیّزین ههدی».

دیاره خهنجهر ههم یادی سهروکی خیزانه و ههم رهنجی خهباتی شورشگیرییه.

نورهدین یوسف له چیروّکی (گولێ)دا، که له (ژ ۲۹، ل ۸)دا بلاوبوّتهوه، بهپێچهوانهی دیتنی کوّمهڵ بوّ ئافـرهت، ویّنهیهکی تازه دهکێـشێ و هێـز و توانای ئافـرهت بوّ ههمـوو کـهس ئاشکرا دهکـات. گـولێ

کچیّکی گوندی شادیان بوو باوکی گولیّ، بهداری زوّریّ گولیّی دایه پیاویّکی گوندهکه. گولیّ پیاوهکهی کوشت و خوّی گهیانده لای (قوچوّ) که حهزی لیّ دهکرد.

قوچۆ سەرۆكى دەستەيەكى چەكدار بوو لە شاخ دەژيا. خەلكى گوند بەچاوى ئافرەتىكى بەد رەوشت و داوين تەر سەيرى گولىنيان دەكرد، رۆژى لەشكرى توركيا ھاتە سەر گوندەكە، خەلكى گوند زۆر ترسان. قوچۆ و دەستەكەى دابەزىنە ناو گوند و پارىزگارى و بەرگرى كردنيان لە گوندەكە گرتە ئەستۆ، بەلام كە خەلكى گوندەكە گولىنيان لەگەل قوچۆ دى زۆريان پى ناخۆش بوو، كەوتنە تانە و تەشەر و جنيودان و ھەلبەستنى قسەى بى بنەما.

دوای دانانی نهخشه ی بهرگریکردن له گوند، گولی دهستی دایه چهک و بهرهو دوژمن چوو. خه لکی گوند ئهمه یان بهدهرفه ت زانی و کهوتنه بهری، دلی قوچو لهسه ر گولی سارد بکهن و پینیان گوت، ئهوه گولی چوو زانیاری بو دوژمن ببا و ههر بهرده وام بوون لهسه ر ریسوا کردنی گولی و تاوانبارکردنی به بهدره وشتی، تا وای لیهات قوچو دلی کهوته خه ته ده هه ر ئه و شهوه، له تاریکیدا گولی، گهرایه وه ناو چه کداره کانی خویان، به لام قوچو تفه نگی له به ش و بالای گولی راگرت و هه ر له وی گولی کوشت.

پاشان شه پتکی گران له نیوان شوپشگین انی کورد و دوژمن پرووی دا. دوژمن شکستی خوارد و ههلات. که شوپشگیران چوونه شوینی له شکری تورکیا دیتیان ئه فسه ریکی تورک کوژراوه و خه نجه دی گولیتی له سه ر لاشه ی به جینماوه، ئه وسا گهیشتنه ئه و قه ناعه ته که گولی ئه و ئه فسه ده ی کوژرانی ئه فسه ده که شوینی کوشتووه و ده لین دوژمانی ئه فسه ده کوژرانی ئه فسه ده که شوینی شکانی له شکری تورک. له شوینی کی چیروکه که دا ها تووه و ده لین «چوون، لی دژمن بی ل به رخوه دان ره ثین، کورد که تن ئاسیگه هی، هه رده ر قالا بوو. به ته نی د ئوده کی ده تشته کی ئه جیب دیتن. سه ری زابتی دژمن ژ لاشی وی ها تبوو برین و مه زه ل ب خوین بوو. ل سه ر نثین خه نجه در دابوو گولی ... قوچو کولکین خوه گه ز خه نجه در دابو و گولی ... قوچو کولکین خوه گه نون و وی پلنگی کو چیا دهه ژاندن ژ بو جا را پیشین گری و گوته گوندییان: (وه ب من گونه هی پاشین داکرن، ژ گولا قه حپه ره مه قه حپه تی کر».

دیسان چیروکیکی تری نورهدین زازا بهناوی (هه شینا پهریخانی) له (ژ ۳۷، ل ٥) دا بلاوکراوه ته وه، رو لای ئافره تی کورد له پیناوی رزگاری و سهربه خویی کوردستان پیشان ده دا. له پاله وانیتی پهریخان ده دوی به چون بو توله سه ندنه وهی خوینی باوکی له داگیرکه رانی کوردستان خوی له ناو ژماره یه ک سهرکرده ی دوژمن ده ته تونینیته وه و خوی به قوربانی کوردستان ده کا.

مینژوو و رووداوی مینژووییش جینگای خوّی لهناو چیروّکهکانی هاواردا کردوّتهوه. ئهو چیروّکانهی پهیوهندییان بهمینژووه ههیه زوّرن. یه کیّ له چیروّکنووسانی هاوار، پسپوّریی لهم بوارهدا پیّشان داوه و چهندین چیروّکی میزژوویی نووسیوه، ئهویش: (بشاریّ سهگمان)ه.

ههر بو نموونه: وه کو چیروکی (کیلوپاتره) که له (ژ ۵۰، ل ۳)دا بلاوکراوه ته وه و چیروکی (سهلاحه دین و ریچاردی شیردل) که له (ژ ۵۱، ل ۳) بلاوبوته وه و چیروکی (شوشا دلان) که نه ویش ههر له (ژ ۵۱، ل ۲) بلاوبوته وه و چیروکی (که له ها شاهین) که له (ژ ۵۲، ل ۳) نووسراوه.